

வழிகாட்டும் திருமுறைகள்

பண்டிதர்

தி.பொன்னம்பலவாணர்

சாமிஜி எழுதிய
நீண்ட முகவரையுடன்

முனிபு முடை
\$108.00

வழிகாட்டும் திருமுறைகள்

பண்டிதர்
த.பொன்னம்பலவாகர்

சைவ சித்தாந்த தமிழ் நிலையம்
சூரியகாந்தி
13 வின் ஜோட்டும், யாழ்ப்பாணம்.

நல்தே 021-2222365

itl 352747

1

முதற் பதிப்பு :

நெட 2012

வள்ளுவர் கையெலுசு

காலனி

நூலாகம் மூலம்

விலை ரூபா : 80/-

தலைவாசல்

சாமிஜி

சங்ககாலம் தமிழின் பொற்காலம், யாருக்குமே தமிழன் அடிமைப்படாத காலம்.

போர்கள் நிகழ்ந்தன. அவை தமிழ் நாட்டுக்குள் நடந்த போர்களாகவே இருந்தன. தமிழ் அரசர்கள் தங்களுக்குள் ஒருவரோடொருவர் மோதிக் கொண்ட போர்களாகவே இருந்தன. வெளிநாட்டவர் படையெடுப்பு எதுவும் இருக்கவில்லை.

இருப்பினும் —

சங்ககாலம், தொல்காப்பியர் காலம், திருவள்ளுவர் காலம் என்று சொல்லப்படும் அந்த நாட்களிலேயே தமிழ் நாட்டினுள் அந்நிய மதங்கள் வந்து புகத்தொடங்கிவிட்டன.

அந்நிய மதங்களின் வருகையோடு அந்நியமொழி, அந்நிய நாகரிகம், அந்நிய பண்பாடு என்பனவும் மௌலிகை மௌலிகை வந்து சேர்த் தொடங்கிவிட்டன.

பிற்காலத்தில் எப்படி அந்நிய மதங்களாகிய இஸ்லாமும் கிறிஸ்தவமும் இங்கே வந்து சேர்ந்தனவோ அதே மாதிரித்தான் அந்த நாட்களிலே இங்கே வந்து சேர்ந்த மதங்கள் தான் பெளத்தம், சமணம், பிராமணமதம் என்பன.

இந்த மதங்களின் வருகையைத் தொடர்ந்து முற்று முழுவதும் அந்நியர்களான களப்பிரர் படையெடுப்பு தமிழ் நாட்டுக்குள் வந்தது.

அவர்கள் ஆட்சியும் சிலகாலம் இங்கே நீடித்தது. பெரும் அல்லோலகல்லோலம். ஒரே அழிவு. களப்பிரர் ஆட்சிக் காலம் தமிழகத்தின் வரலாற்றில் ஒரு இருண்ட காலம். தமிழ் மக்களின் அமைதியும் இனபழும் நிறைந்த வாழ்க்கைமுறை சீரழியத் தொடங்கிய காலம். வேற்று மதம், வேற்று மொழி, வேற்றுப் பண்பாடு என்ற இவையெல்லாம் தமிழனின் வாழ்க்கை முறையையும்

மொழியையும் நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் சிதைத்து அறிக்கும் முறையிலே பெருகத் தொடங்கின.

இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்கவும் தமிழரின் வாழ்க்கை முறையையும் பண்பாட்டையும் பேணவும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பைக் காக்கவும் வளர்க்கவும் துறவு நெறியை விடுத்து இல்லற நெறியை போற்றவும் வேள்வி செய்யும் வழிபாட்டு முறையை விடுத்து பக்தி செய்யும் வழிபாட்டு முறையை வளர்க்கவும் நூன் கலைகளைப் பேணிப் போற்றவும் ஒரு மகத்தான் மக்கள் இயக்கம் வீறு கொண்டு எழுந்தது.

மாபெரும் மக்கள் இயக்கமாக மலர்ந்து எழுச்சி பெற்று வெற்றிக்கொடி நாட்டிய அந்த இயக்கத்தின் வரலாற்றுச் சான்றுகளில் ஒன்றாக விளங்குபவைதான் இன்று நாம் போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டாடும் பன்னிரு திருமுறைகள்.

திருமுறை இயக்கம்:

திருமுறை இயக்கம் கண்ட அருளாளர்கள் அத்தனை பேருமே —

பரசமய நிராகரிப்பு
தமிழின் மேன்மை
இல்லறத்தின் மாண்பு

என்பவற்றைக் குறியாகக் கொண்டேசெயல்பட்டார்கள்.
பரசமய நிராகரிப்பு என்ற போது அவர்கள் இரண்டு விதமாகச் செயல்பட்டார்கள்.

பெளத்தம் சமணம் என்ற இரண்டையும் நேரடியாக எதிர்த்தார்கள். பிராமண மதம் என்று வந்தபோது மடைமாற்றம் என்ற உத்தியைக் கையாண்டார்கள். எதிரிகளின் தொகையை அதிகரிக்காமல் அவர்களில் ஒரு சாராரை தமது பக்கத்தில் வைத்துக் கொள்வதற்காகவே இந்த உத்தி கையாளப்பட்டது.

ஏன் எதிர்த்தார்கள்:

சமணம்,பெளத்தம் என்ற இரண்டுமே “கடவுள்இல்லை” என்று சொன்ன மதங்கள்.

பெண்மையை இகழ்ந்து துறவு நெறியைப் பெரிதாகப் போற்றிப் புகழ்ந்த மதங்கள்.

பெண்ணாகப் பிறந்தவர்களுக்கு வீடுபேரே கிடையாது என்ற சொன்ன மதங்கள்.

மனித சமுதாயத்தின் மிகப்பெரிய நாகரிக பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளுக்கு உதவியாகவும் உந்து சக்தியாகவும் இருக்கின்ற குடும்பம் என்ற அமைப்பைச் சிதைக்க முயன்ற மதங்கள்.

தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்தாது பிற மொழியைப் பயன்படுத்திய மதங்கள்.

துறவு நெறியில் நிற்போருக்கு ஜம்புல இன்பம் கூடாது என்ற காரணத்தால் நுண்கலைகள் அந்தனையையுமே ஒதுக்கிப் புறந்தள்ளி இகழ்ந்த மதங்கள்.

இன்னும் இப்படியான எத்தனையோ காரணங்கள்.

இத்தகைய காரணங்களினாலேதான் நமதுசான்றோரும் அருளாளர்களும் சமண,பெளத்த மதங்களை எதிர்த்தார்கள்.

பிராமண மதத்தை ஏன் எதிர்த்தார்கள்?

பிராமண மதம் முழு முதற் கடவுளை வழிபடுவது இல்லை. தேவர்களை வழிபாடு செய்வதுதான் பிராமண மதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை.

குரியன், சனி, ராகு, வியாழன், வெள்ளி, இந்திரன், ருத்திரன், விஷ்ணு, பிரம்மா, வருணன், வாடு, அக்னி.... என்று இந்த வரிசை நீண்டு கொண்டே போகிறது. முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள். இவர்கள் விருப்பு வெறுப்பு உடையவர்கள். இறப்புக்கும் பிறப்புக்கும் உட்படுபவர்கள்.

இந்தத் தேவர்களைத் பிர்தி செய்து மனிதர்கள் பல நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது பிராமண மதத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடு.

வேள்விகள், ஓமங்கள், யாகங்கள் என்பன செய்து வேள்வித் தீயில் ஆகுதிகளைப் போட்டால் அக்கினித் தேவன் அவற்றை எடுத்துச் சென்று எந்தெந்த தேவர்களை நோக்கி மந்திரங்கள் சொல்லப்படுகின்றனவோ அந்தத் தேவர்களிடம் கொடுப்பான்.

மகிழ்ச்சியடைந்த அந்தத் தேவர்கள் பிரதி பலனாக பல நல்ல காரியங்களை மக்களுக்கு உதவுவார்கள்.

இது தான் பிராமண மதத்தின் அடிப்படை.

பிராமண மத சாஸ்திரங்களே சொல்லுகின்ற உண்மை இது.

தேவர்கள் பேசுகின்ற மொழி சமஸ்கிருதம்.

அதனால்தான் அந்த மொழியிலே மந்திரங்களைச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது.

பிராமண மதத்தில் நுண்கலைகள் எதற்கும் இடம் இல்லை.

குடும்பம் என்ற அமைப்புப் பற்றிய கவலையும் இல்லை.

தமிழ் மக்களின் கோட்பாடுகளாகிய களவு, கற்பு என்பனவெல்லாம் அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் வெண்டைக்காய் சமாச்சாரம்!

ஆன் பெண் உறவு என்பது புத்திர உற்பத்தியை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டது.

அருளாளர்கள் செய்தது என்ன:

கோயில்கள் அமைத்து வழிபாடு செய்யும் முறையை நமது முந்தைய சான்றோர் உருவாக்கினார்கள்.

கடவுளுக்கு உருவும் அமைத்து வழிபாடு செய்யும் முறையை பரப்பினார்கள்.

இவை சமன் பெளத்த மதங்களிலோ வேதம் சொல்லும் நெறியிலோ இல்லாத சங்கதிகள்.

கோயில்களிலே தமிழிலே வழிபாடு செய்தார்கள்.

தேவர்களுக்கு வழிபாடு செய்யாது முழுமுதற் கடவுளுக்கு மட்டுமே வழிபாடு செய்தார்கள்.

தங்களது பாடல்களிலே தேவர்களை இழித்தும் பழித்தும் பாடினார்கள்.

வேள்வி செய்பவர்கள் அக்கினிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். இவர்களோ நீராட்டலுக்கே முதன்மை கொடுத்தார்கள்.

‘சலம் பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்’ என்பது அப்பர் தேவாரம்.

இப்படிப் பலரும் பல பாடல்களிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

ஆடல், பாடல், இசை, நடனம், சிற்பம், ஓவியம் ஆகிய அனைத்து நுண்கலைகளுக்கும் கோயில்களிலே இடம் கொடுத்தார்கள். வழிபாட்டு முறைகளிலே இவை பெருமளவு இடம் பெற்றன.

‘குடும்பம்’ என்ற அமைப்பைச் சிறப்புறச்செய்வதற்காக கடவுளுக்கே குடும்பத்தை உண்டாக்கினார்கள்.

‘மாதோரு பாகன்’ என்று சொல்லி பெண்மைக்கும் கணவன் மனைவி உறவுக்கும் மிக மிக உயர்ந்த இடத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

சாதாரண மக்களுக்கு குடும்ப உறவைக் காண்பித்தவர்கள் தத்துவ ரீதியாக அதற்கு வேறு பொருள் கூறினார்கள். அது மிகவும் பொருத்தமான பொருளாகவும் இருந்தது.

அவர்கள் கூறிய தத்துவக் கருத்துக்கள் மிகவும் நுட்பமான தருக்க முறையில் அமைந்தனவாகவும் பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமானவையாகவும் இருந்தன.

பிராமண மதம் போற்றிய தேவர்கள் பெயரையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு அவற்றுக்கு வேறு பொருளும் வேறு வடிவமும் கற்பித்தார்கள். ஒரே கடவுளின் வேறு அம்சங்கள் என்றார்கள்.

களப்பிரர் படையெடுப்பால் அதல் பாதாளத்தில் விழுந்து கிடந்த தமிழகம் —

திருமுறை தந்த அருளாளர்கள் செய்த அருள் தொண்டின் பயனாக —

முழுமுதற் கடவுளை மட்டுமே வழிபட்ட காரணத்தாலும் —

தமிழிலே ஆடிப்பாடு வழிபட்ட காரணத்தினாலும் — வீரு கொண்டு எழுந்தது.

மகத்தான மறுமலர்ச்சி பெற்றது.

அதுவே சோழப்பேரரக அமைவதற்கும் வித்தாயிற்றது.

ஆடசிகளையே அரசர்களையே மாற்றி அமைத்த பெருமைக்கு உரியவர்கள் நமது அருளாளர்கள்.

மறுபடி வீழ்ச்சி:

ஆனால் மறுபடியும் தமிழும் தமிழ்நாடும் தமிழ் மக்களும் வீழ்ச்சிப் பாதையிலே செல்லவேண்டிய விதி நேர்ந்தது.

திருமுறை தந்த அருளாளர்கள் கண்ட பக்தி இயக்கத்தின் காரணமாக சமணம், பெளத்தம் பிராமணமதம் என்பன முற்றாக மறைந்தன என்பது உண்மையே ஆயினும் —

மறுபடியும் பிராமணமதம் புத்துயிர் பெறத் தொடங்கியது.

பிராமணமதம் புத்துயிர் பெறத் தொடங்கியதும் மறுபடியும் தமிழினம் கீழ்நிலை நோக்கிச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டது. அடிமை வாழ்வு வந்து நிலைத்தது.

சோழப் பேரரசர் காலத்தின் பின்னர் இன்றுவரை தமிழினம் அடிமைச் சமுதாயமாகவே, பிறிதோர் இனத்தாரின் ஆடசிக்கு உட்பட்ட இனமாகவே இருந்து வருகிறது.

இதற்குக் காரணம் என்ன:

ஒரு சில அரசர்களின் அரிக்கும் மனசின் ஆசைப் பசி காரணமாக பிராமண மந்திர பூசைகள் மெல்ல மெல்ல இடம்பெறத் தொடங்கின.

தமிழ் முழங்கிய கோயில்களுக்குள்ளேயும் பிராமண மந்திர பூசைகளே இடம் பெறத் தொடங்கின.

கறையான் புற்றெடுக்க பாம்பு குடிகொண்டது.

பிராமண மந்திர பூசைகள் எல்லாமே தேவர்களை நோக்கித்தான் செய்யப்படுகின்றன.

இந்த பூசைகளின் ஒரு குணம் என்னவென்றால் —

பூசைகளிலே பிழைகள் ஏற்பட்டால் கெட்ட தேவதைகளே கொட்டமடிக்கத் தொடங்கிவிடும்.

பூசை வழிபாடு என்ற பெயர்களில் நமக்கு நாமே வருவித்துக் கொள்ளுகின்ற கெடுதி இது.

பிராமண மந்திர பூசைகள் நல்லபலன் தருவதற்கு —

பிராமணன் பிராமணனுக்கே உரிய ஆசாரம் ஒரு சிறிதும் தவறாதவனாக இருக்கவேண்டும்.

சொல்லுகின்ற மந்திரங்கள் மிகவும் சரியாக இருப்பதோடு சரியான உச்சரிப்புதனும் இருக்கவேண்டும்.

மந்திரங்கள் சரியாக இருந்து சரியான உச்சரிப்பு மட்டும் இருந்தால் போதாது. சரியான ஏற்ற இறக்கத்துடனும் சொல்லப்பட வேண்டும்.

கிரியைகளைச் செய்யும் முறையிலே ஒரு சிறுபிசகும் இருக்கக்கூடாது.

கிரியைகளிலே பயன்படுத்தப்படும் பூசைப் பொருள்களிலே எந்தவிதமான குறைபாடோ கலப்படமோ இருக்கக் கூடாது.

இன்னும் இப்படி எத்தனையோ நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன.

இவை எல்லாமே சரியாக இருந்தால் தான் பிராமண மந்திர பூசைகள் சரியான உரிய பலனைத் தரும்.

இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றில் ஏதாவது பிழை நேர்ந்து விட்டால் —

தனி மனிதர்களுக்கும் நாட்டுக்கும் சமூகத்துக்கும் கெட்ட பலனே வந்து சேரும்.

சுவாமி சித்பவானந்தர் சொல்வது:

சுவாமி சித்பவானந்தா ராமகிருஷ்ண மடத்தை சேர்ந்த துறவி.

பரம ஆஸ்திகர்

வடமொழி மீது வெறுப்புக் கொண்டவர் அல்ல.

தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளிலே மிகவும் பாண்டித்தியம் உடையவர்.

இவர் சொல்கின்ற கருத்தையும் நாம் கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும்.

‘வேதத்திலே உள்ள சில பகுதிகள் மந்திரம் என்னும் பெயர் பெறுகின்றன. உரை நடையிலும் பலவிதமான செய்யுள் சந்தங்களிலும் அவைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

அவை யாவும் வெவ்வேறு தேவதைகளுக்குரிய பிரார்த்தனைகள்.

யாகக் கிரியைகள் நிகழும் போது அவை ஒதப்பெறுகின்றன. வேதத்தில் கர்மகாண்டத்தில் வித விதமான வேள்விகள், யாகங்கள் என்பன விளக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. அவைகளை ஆற்றுவதற்கு மனிதன் முதலில் மனோசக்தியை பெறவேண்டும். பின்பு நிகழ்த்துகின்ற யாகத்திற்கு ஏற்றவாறு நலனை வளர்க்காலம். கேட்டைத் தவிர்க்கலாம். அல்லது எதிரிக்கும் வேண்டா தவர்களுக்கும் கேடு குழலாம்.

அத்தகைய வேத கர்மம் இன்று இல்லை.

அதைச் செய்யக்கூடிய வேதியனும் இன்று இல்லை.

இந்த யாகம், வேள்வி என்பவற்றில் எல்லாம் நல்லதோடு கெட்டதும் சேர்ந்தே அமைந்திருக்கின்றன.

இவற்றைச் செய்யும் போது ஏதாவது பிழைகள் ஏற்பட்டு விட்டால் கெட்ட பலன்களே கண்டிப்பாக வந்து சேரும்.'

நாட்டிலும் நம்மவர் மத்தியிலேயும் நடைபெறுகின்ற நிகழ்வுகளைப் பார்க்கும் போது இவையெல்லாம் உண்மைதான் என்றே ஏற்றுக்கொள்ளத் தோன்றுகிறது.

இந்திரனே அப்படி என்றால்:

தேவர்களுக்கும் நிறைய சபலங்கள் உண்டு. எல்லைகளை மீறிப்போய் இன்பங்களை அடைய அனுபவிக்க நினைக்கின்ற அரிப்பு அவர்களுக்கும் உண்டு.

தேவர்களுக்கெல்லாம் அரசன் இந்திரன்.

இவன் மகா மகா பாவப்பட்ட காரியத்தை சிறிதும் கூச்சமோ வெட்கமோ இன்றிச் செய்தவன்.

கௌதம முனிவரின் பத்தினி மீது அடங்காத ஆசைகொண்டு, தனது உருவத்தை மாற்றிக்கொண்டு கௌதம முனிவரையும் ஏமாற்றி அவர் மனவிய அகலிகையையும் ஏமாற்றி அவளைப் புணர்ந்து தனது தகாத இச்சையைத் தீர்த்துக்கொண்டவன்.

பிற்பாடு இது கௌதம முனிவருக்குத் தெரியவந்து அவரால் சுபிக்கப்பட்டவன்.

தேவர்களுக்கெல்லாம் அரசனாக இருக்கின்ற இந்திரனே இப்படி என்றால் மற்றைய தேவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்.

சாதாரணமாக நமது பெண்கள் திருமண வயதை எட்டியதும் கலியானம் நடக்கவில்லை என்றால் கோயில் கோயிலாகச் சுற்றுத் தொடங்கிவிடுவார்கள்.

இவர்களது ஆசையைத் தீர்க்க வந்த தேவ தூதர்களாக நமது சாத்திரிமாரும் பிராமணப் பூசாரிகளும் வந்துவிடுவார்கள்.

அவர்கள் சொல்கிறபடி இந்தப் பெண்கள் ஏதேதோ

பூசைகளை எல்லாம் செய்விக்கிறார்கள்.

ஏதேதோ விரதங்களை எல்லாம் அனுட்டிக்கிறார்கள்.

பலருக்கு மிகப் பலருக்கு அவை எதுவுமே பலன் தருவதாக தெரியவில்லை.

முதிர் கண்ணிகளாகித் தவிக்கிறார்கள்.

இவர்கள் செய்வித்த பூசைகளே இவர்களை அப்படி ஆக்கி வைத்திருக்கிறது என்பதைப் பலரும் தெரிந்து கொள்வதில்லை.

கோயில் கோயிலாகச் சுற்றுகின்ற நூல்கட்டுவிக்கின்ற இந்தப் பெண்கள் மீது —

தேவர்கள் இச்சை கொண்டுவிட்டால் அப்புறம் எவ்வளவு தான் முயன்றாலும் கலியாணம் நடக்காது.

தேவர்கள் இவர்களை இச்சிக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு எந்தவித உத்தரவாதமும் இல்லை.

தேவர்களே இவர்கள் மீது இச்சை கொள்வது பிழையான பிராமண மந்திர பூசைகளின் விளைவுகளுள் ஒன்று.

தங்களால் இச்சிக்கப்பட்ட பெண் இன்னொருவன் மனைவியாவதை தேவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். வருகின்ற கலியாணங்கள் குழம்பிக்கொண்டே இருக்கும்.

இந்தப் பெண்களும் காத்திருந்து காத்திருந்து இளமையின் வளமை முழுவதையும் வீணாக்கி விரக்தியும் வெறுப்பும் ஏமாற்றமும் மிகுந்தவர்களாய் பிரச்சனைக்குரிய முதிர் கண்ணிகளாகி வாழ்க்கையை வீணாக்க வேண்டியது தான்.

ஒரு சமயம் ஏதோ ஒரு மாதிரி கலியாணம் முடிந்துவிட்டாலும் அது குழப்பத்தில் முடிகிறது. அல்லது திருப்தி அற்றதாக இருக்கிறது.

வள்ளுவர் மகாஞானி:

திருவள்ளுவர் மகாஞானி. மிகப்பெரிய உண்மைகளை

மிகவும் நுட்பமாகவும் அழகாகவும் சொல்லிச்செல்பவர்.

அவர் தந்த திருக்குறள் நமக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய கொடை.

அதனைப் படிக்காமலும் பயன் கொள்ளாமலும் இருப்பது நமது மடைமை.

தேவர்களை வழிபடும் பிராமண மந்திர பூசைகளின் ஆபத்துக்களை அவர் நன்கு அறிந்தவர்.

அதனாலே தான் —

திருக்குறள் இல்லற இயலிலே வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்ற அதிகாரத்திலே —

குடும்ப வாழ்க்கையிலே சிறப்போடு ஈடுபடும் பெண்ணைப் பற்றிக் கூறும் போது —

அவள் —

‘தெய்வம் தொழாஅள்’ என்று அழுத்தம் திருத்தமாக அடித்துச் சொல்கிறார். ‘தெய்வம்’ என்று இங்கே குறிப்பிடுவது தேவர்களை.

தமிழிலே ‘தெய்வம்’ என்ற சொல் பெரும்பாலும் தேவர்களையும் சிறுபான்மை முழுமுதற் கடவுளையும் குறிக்கப் பயன்படும்.

இல்லறத்தில் இனிது வாழ விரும்பும் பெண் தேவர்களைத் தொழுமாட்டாள்.

தொழுமாட்டாள் - தொழுக்கடாது - என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக அடித்துச் சொல்வதற்காகத்தான் “தொழா அள்” என்ற சொல்லை அளபெட்டொடுத்து அழுத்திச் சொல்கிறார்.

குடும்பப் பெண்கள், அதுவும் இளம் பெண்கள், தேவர்கள் வழிபாட்டிலே ஈடுபட்டால் அந்தத் தேவர்கள் அவர்கள் மீது மோகம் கொண்டு இச்சிக்கக் தொடங்கி விடுவார்கள்.

அப்புறம் என்ன?

குமேப் வாழ்வு சிக்கல் நிறைந்ததாக நிம்மதி குறைந்ததாக பிக்கல் பிடுங்கல் நிறைந்ததாக மாறவேண்டியது தான்! பலரின் வாழ்க்கையிலே இது தான் நடக்கிறது!

திருவாசகம் வழிகாட்டுகிறது:

குமேப்ப் பெண்கள் இல்லறம் சிறக்கவும் கன்னிப் பெண்கள் நல்ல கணவனை வேண்டியும் முழுமுதற் கடவுளை வழிபடலாம். அந்த வழிபாடு தப்பேதும் இல்லாத வழிபாடு.

மார்கழி மாதத்திலே கன்னிப் பெண்கள் செய்யும் வழிபாடு பற்றி விவரித்துக் கூறுவது திருவாசகத்திலே உள்ள ‘திருவெம்பாவை’ பாடல்கள்.

அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்?

தேவர்களை வழிபடவில்லை. பிராமண மந்திர பூசைகளிலே பங்குபற்றவில்லை.

‘ஆதியம் அந்தமும் இல்லாத அரும்பெரும் சோதி’ யைத்தான் பாடிப்பாடி வழிபடுகிறார்கள்.

அதுதான் செய்யவேண்டிய காரியம்!

கன்னிப் பெண்களாயினும் குமேப் பெண்களாயினும் திருவெம்பாவைப் பாடல்களை ஒழுங்காக நியமமாக பாடி வழிபாடு செய்வார்களாயின் அவர்களுக்குநல்லதே நடக்கும்.

இதுவே மணிவாசகர் போன்ற அருளாளர்கள் நமக்குக் காட்டியுள்ள நன்னெறி.

கன்னிப்பெண்கள், இல்லற வாழ்க்கையிலே சுடுபட்டிருக்கின்ற இளம் பெண்கள் பிராமண மந்திர பூசைகளிலிருந்து விலகியே இருப்பது நல்லது!

தப்பும் தவறுமாக நடைபெறும் பிராமண மந்திர பூசைகளின் காரணமாக கெட்ட தேவர்களின் பார்வையோ அல்லது நல்ல தேவர்களின் கெட்ட பார்வையோ இவர்கள் மீது பாய்வதற்கு நிறையவே வாய்ப்பு உள்ளது.

வாழ்வின் நோக்கத்தையும் அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு எத்தகைய வழிபாட்டுமுறை துணை செய்கிறது என்பதையும் புரிந்து கொண்டால் —

முழுமுதற் கடவுளை பக்தி நெறியில் நின்று பற்றுதலே சரியான வழிபாட்டுமுறை என்பது தெரியவரும். அதற்குத் துணை செய்வன் திருமுறைகளே என்பது விளங்கும்.

வாழ்க்கைக்கு ஒரு நோக்கம் உண்டு:

சமய நெறிகள் ஆன்மிக உயர்வுக்குப் பயன்படாத உயிர்ற வெறும் சடங்குகளாக நின்று விடக் கூடாது.

அத்தகைய சடங்குகளை சமயம் என்று மயங்குதல் மிகப்பெரும் பிழை.

உலகப் படைப்பிற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப நாம் இறந்து பிறப்பதற்கும் ஒரு காரணம் இருக்கிறது.

அறிவுப் பொருளான ஆன்மா அநாதியே ஆணவும் என்னும் ஒரு குற்றம் உடைத்தாய் அணுத்தன்மைப் பட்டுக் கிடக்கிறது.

இந்த ஆணவத்தின் பிடியிலிருந்து ஆன்மாக்களை விடுபடச் செய்து அவற்றை முழுமையான அறிவு விளக்கம் பெறச் செய்து தன்னுடன் சேர்த்து இன்பநிலை அடையச் செய்வதே இறைவன் நோக்கம்.

நமது வாழ்க்கைக்கு ஒரு நோக்கம் இருக்கிறது.

அது இறைவனைப் பற்றுதலாகும்.

அந்த நோக்கத்தை நாம் அறிந்து கொள்ளாதவரை ஓயாத துன்பம் தரும் உலக வாழ்விலேயே முழுகிக் கிடப்போம்.

உயிர்கள் அறிவு விளக்கம் பெற்று இறைவன்திருவடி சேர வேண்டும்.

அதுவே பிறப்பின் நோக்கமாகும்.

அதற்கு தேவை மலநீக்கம்.
மலநீக்கத்திற்காகத்தான் தனு, கரண, புவன
போகங்கள் இறைவனால் தரப்பட்டுள்ளன.

தேவர்களை வழிபாடு செய்வதனால் மலநீக்கம் ஏற்படாது.

இம்மைப் பயன் வேண்டிச் செய்யப்படும் எல்லா வழிபாடுகளுமே துன்பத்தையும் துயரத்தையும் அதிகரிப்பதிலே தான் சென்று முடிவடையும்.

முத்தி நெறியை அறியவேண்டும்.

முத்தி நெறியை அறியாத மூர்க்கரொடும் காசுப் பிசாசுகளுடனும் முயலும் நமது முட்டாள் தனம் ஒழிய வேண்டும். பக்தி நெறியை அறிந்து அதிலே நிற்கவேண்டும்.

பழவினைகள் பாறவேண்டும்

சித்தமலம் அறவேண்டும்

அத்தன் அருளிலே தோய்ந்து சிவமாகி அவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.

இதற்குத்துணை செய்து வழிகாட்டுபவைதிருமுறைகள்.

திருமுறைகளைப் படிக்கப் படிக்க அவை மனசிலே பதிகின்றன. மனசிலே பதிந்து புத்தியிலே உறைகின்றன. புத்தியிலே உறைந்து ஆன்ம அறிவிலே கலக்கின்றன.

இதன் விளைவாக ஆன்மா அருள் வெள்ளத்திலே மிதக்கத் தொடங்குகின்றது.

நமது அருளாளர்கள் திருவருளோடு கலந்து நின்றவர்கள். அவர்களுடைய வாக்கு இறைவனுடைய திருவாக்காகும்.

அவர்கள் நிறைமொழி மாந்தர்.

அவர்களுடைய உள்ளத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட அத்தனையும் மறைமொழிகள்.

அவையே மந்திரங்கள்.

திருமுறைகள் அத்தனையுமே அருளாளர்களுடைய உள்ளங்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட இறைவனுடைய

வாக்காகும்.

அவை இறைவன் நூல்.

நாதன் உரை அவை.

திருமுறைகள் நாம் காதினால் கேட்கும் ஒசை மட்டும் ஆகாது.

அந்த ஒசையின் வழியே எழுந்து நம்முள் ஒரு தெய்வீக உணர்வை உண்டாக்குகிற அற்புத ஆற்றலும் ஆகும்.

அருளாளர்களுடைய திருவாக்கு அருள்வாக்கு.

இங்கே மொழிமொழியாக மட்டும் பயன்படுத்தப் படவில்லை. அந்த மொழியில் —

இறைசக்தியோடு ஆன்மிக ஆற்றல் இணைந்து நிற்கின்றது.

அந்த மொழியினுடைய ஒலி கேட்போருடைய உள்ளத்தை நேரடியாகத் தாக்க வல்லது. கேட்போர் மனதைப் புனிதப் படுத்துகிறது.

திருமுறைகளை முறையாகப் படித்து ஒழுங்காகப் பாராயணம் செய்து வரும்போது —

ஆன்ம அறிவு இறை அறிவோடு ஒன்றி நின்று கலந்த அன்பாகிக் கசிந்து உள் உருகும் நலத்தை உயிரானது பெறும்.

அதுவே பேரானந்தம்!

அந்தப் பேரானந்தத்தின் விளைவால் பிறவி வேர் அறும்.

மிக மிக மேலான புண்ணியம்:

உலகத்திலே உள்ள சமயங்கள் எல்லாமே மிக மிக உயர்ந்த புண்ணியக் கருமங்களாக இரண்டைக் கூறுகின்றன.

அவை —

ஒதல்

ஒதுவித்தல்

‘ஒதல்’ என்பது ‘தான் கற்றுக்கொள்ளுதல்’

‘ஒதுவித்தல்’ என்பது இன்னொருவன் கற்றுக் கொள்வதற்கு தான் உதவியாக துணையாக இருத்தல்.

கல்வியைத் தேடுதல் கல்வியைக் கொடுத்தல் இரண்டுமே மிக மிக மேலான புண்ணியச் செயல்கள்தான். இவற்றுக்கு மேலான புண்ணியம் எதுவுமே இல்லை.

தொட்டனைத்து ஊறும் மனற்கேணி

கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு.

கற்கக் கற்க எதனைக் கற்க வேண்டும் என்ற அறிவு வருகிறது.

அந்த அறிவு வந்ததும் —

கற்கவேண்டியவற்றைக் கசடறக்கற்கும் பழக்கமும் — தனது வாழ்க்கை முறையிலே உள்ள கசடுகளைக் களைந்து நீக்க வேண்டும் என்ற அறிவும் — வளருகின்றன.

துறை எதுவாயினும் அத்துறையிலே கற்றுக்கொண்டு போகப் போக அது நமது சிந்திக்கும் ஆற்றலை வளர்க்கிறது. விரிவடையச் செய்கிறது.

விரிவடைந்த சிந்தனையும் வளர்ந்த அறிவும் எந்த ஒரு விளைவுக்கும் காரணத்தைத் தேடச் சொல்கிறது.

அத்துடன் நிற்கிறதா?

இல்லை!

காரணத்தின் காரணத்தையும் தேட வைக்கிறது.

அந்தத் தேடல்தான் ஞானத்தின் தொடக்கம்.

ஞானத்தின் தொடக்கம் வளர்ந்து வளர்ந்து இறை உண்மையை தெரிந்து கொள்வதில் வந்து முடிகிறது.

அதுமட்டுமன்றி —

விரிவடைந்த சிந்தனையும் வளர்ந்த அறிவும் அவனை

அறியாமலே அவனது அகநோக்கு புறநோக்கு
இரண்டையுமே மாற்றி அமைக்கின்றன.

மாறிய புறநோக்கு சமுகத்துக்கு பயனுள்ளவனாக
அவனை மாற்றுகிறது.

மாறிய அகநோக்கு இறைவனுக்கு மிக மிக
நெருக்கம் உள்ளவனாக அவனை ஆக்குகிறது.

“ஒதல்” என்ற இதுவே ஆணவ மலநீக்கத்திற்கும்
சிறந்த சாதனமாக அமைகிறது.

ஆதலினாலேதான் —

“ஒதல்” என்பது “தான் கற்றுக்கொண்டே இருத்தல்”
என்பது மிகச் சிறந்த புண்ணியச் செயலாக எல்லாச்
சமயத்தாராலும் முதன்மை கொடுத்துச் சொல்லப்
படுகின்றது.

அருள் அனுபவம் நிறையப் பெறவேண்டும் என்ற
பெருவிருப்போடு கற்றலைத் தொடர விரும்புகின்றவர்
களுக்கு தமிழ் மொழியிலே உள்ள அளவுக்கு அவ்வளவு
பெருந்தொகையான நூல்கள் வேறு எந்த மொழியிலுமே
இல்லை.

தமிழே பக்திக்கு உரிய மொழி

தமிழ்ப் பக்தி இலக்கிய வளம் மிகப் பெரியது.

**அந்த வகையிலே ‘தமிழ்ப் பிறப்பு’ என்பது புண்ணிய
விசேதத்தினாலே வந்த பிறப்பு.**

தமிழனாகப் பிறந்தும் அவற்றைப் படித்துப் பயன்
கொள்ளாமலும் பூசை வழிபாடு என்பவற்றில் அவற்றை
நாம் பயன்படுத்தாமலும் இருத்தல் விதியா அல்லதுசதியா?

சதி எனின் யார் செய்த சதி?

சிறிது சிந்தியுங்கள்.

யார் செய்த சதி என்பது உங்களுக்கே தெரியவரும்.

இந்தச் சதி நமது வாழ்நாளை வீண் நாளாக்குவதோடு
அமையாது நம்மை மீளமுடியாத அடிமைத்
தனக்திலுமல்லவா அமிழ்த்தி வைத்திருக்கிறது.

அரசியல் அடிமைத்தனம்:

தமிழினம் எத்தனையோ ஆண்டுகளாக அடிமை இனமாகவேதான் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறது.

சோழப் பேரரசு மறைந்து பல நாற்றாண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

அதன்பின்னர் —

நாயக்கர்கள், மராட்டியர்கள், துலுக்கர்கள், நவாப்புக்கள், பிரேஞ்சுக்காரர்கள், போர்த்துக்கேயர்கள், டச்சுக்காரர்கள், வெள்ளைக்காரர்கள், சிங்களவர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஏதேதோ இனத்தவர்களின் ஆட்சியின் கீழ்தான் தமிழன் வாழவேண்டி இருக்கிறது.

இதற்குக் காரணம் என்ன?

பிராமண மந்திர பூசைகள்தான்.

என்று பிராமண மந்திர பூசைகள் உக்கிரம் பெறத் தொடங்கினவோ அன்று அடிமைப்பட்ட தமிழினம் இன்னமும் மீட்சி பெறவேயில்லை.

ஆனால் —

ஞானசம்பந்தர் முதலான அருளாளர்களின் காலத்திலே என்ன நடந்தது?

அவர்கள் அளவற்ற ஆற்றல் படைத்தவர்கள்.

அறிவிலே மிக மிக உயர்ந்தவர்கள்.

புலமையிலே, தமக்கு நிகர் இல்லாதவர்கள்.

இவர்கள் காலத்திலே —

அயல் வழக்கைத் தமிழ் வழக்கு வென்றது.

புரை நெறிகள் பாழ்பட்டன.

கோயில்களிலே தமிழே ஒலித்தது.

தேவர்களை வழிபடும் பிராமண மந்திர பூசைகளைப் புறந்தள்ளி முழுமுதற் கடவுளை வழிபடும் பக்தி நெறியே முதன்மையும் முழுமையும் பெற்றது.

அரசுகள் மாறின.

முழுச் சமுகமுமே வியக்கும் வகையிலே மிகப்பெரிய

மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

தேவார இயக்கம் அரசுகளையே
மாற்றி அமைத்த வரலாறு
நமக்குப் புதிய விழிப்பையும்
எழுச்சியையும் தரவேண்டும்.

தேவர்களை வழிபடுகின்ற பிராமண மந்திரபூசை வழிபாடுகள் அத்தனையும் நமது மத்தியிலிருந்து அடியோடு ஒழிக்கப்படவேண்டும். இந்தப் பூசைகளினால் தனி மனிதர்களுக்கும் குடும்பங்களுக்கும் முழுச் சமுகத்துக்கும் அவலங்களும் துன்பங்களும் மட்டுமே ஏற்படுகின்றன.

அந்த இடத்திலே —

தேவார திருவாசகங்களைப் பாடி வழிபடும் திருமுறை இயக்க வழிபாடு மட்டுமே இடம்பெறவேண்டும்.

திருமுறை இயக்க வழிபாட்டு நெறியிலே ஆடல் பாடல் ஆதியாம் கலைகள் அத்தனைக்கும் நிறைய இடம் உண்டு என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

தேவார திருவாசகங்களில் ஒரு சிலவற்றையாவதுசற்று மேலோட்டமாகப் படித்தாலே இந்த உண்மை விளக்கும்.

மறைந்துபோன கலாரசனை:

நாட்டைத் திருத்தி அமைத்த, அரசுகளையே மாற்றி அமைத்த, சமுதாயத்தை வீறு கொண்டு எழுச் செய்த திருமுறைகளே நமக்கு வழிகாட்ட வல்லவை. உரமும் ஊற்றும் வழிவழி ஊட்ட வல்லவையும் அவையே.

அத்தகைய அருளாளர் தந்த நல்ல தமிழைவிட்டு நாமும் நமது கோயில்களும் எவ்வளவோ தூரம் விலகி வந்துவிட்டோம்.

அந்த அருளாளர் நெஞ்சத்துள்ளே இறைவன் மட்டுமல்ல தமிழும் நின்றது.

இறைவனே தமிழாக நிறைந்து நின்றான்.

திருநிறைந்த அருளாளர் மொழிகளை மட்டுமா தூர

விலக்கி வைத்து நிற்கிறோம்?

ஒரு காலத்திலே —

சிற்பம், ஓவியம், நடனம், நாடகம், இசை என்ற இன்னோரன்ன அத்தனை நுண்கலைகளையும் வளர்க்கும் இடமாக நமது கோயில்கள் நிமிர்ந்து நின்றன.

மிக மிக அற்புதமான சிற்பங்களும் சிலைகளும் நமது கோயில்களிலே இப்போதும் இருக்கின்றன.

சில தேர்களிலே உள்ள சிற்பங்கள் வியக்க வைக்கும் கலைநயத்தோடு கூடியவையாகவே இப்போதும் காணப்படுகின்றன.

முன்னர் கோயில்களிலே —

மனசுக்கு சாந்தமும் அமைதியும் இன்பமும் தரும் இசை நிகழ்வுகள் பல நடந்தன.

நடனக்கலை சின்னமேளமாக மாறி இப்போது முற்றாகவே மறைந்து போய் விட்டது.

நாடகக் கலையை வளர்க்கும் இடங்களாகவும் கோயில்களே இருந்தன.

கூத்துக்களிலேயே எத்தனையோ வகைகள்.

கலாரசனை ஊடாக மக்களின் மனசையும் சிந்தனையையும் தூய்மைப்படுத்துவது. மனசிலும் சிந்தனை யிலும் அமைதி, சாந்தம், பொறுமை, இன்பம் என்பவற்றை நிறைப்பது. இவை நிறைந்த உள்ளத்திலே பக்தி வழியாக வரும் அருள் வெள்ளத்தில் இறை அனுபத்தில் அவர்களை மிதக்க விடுவது.

இதுவல்லவா கோயில்களை அமைத்த நமது முன்னோர்களின் நோக்கமாக இருந்தது.

ஆனால் இப்போதெல்லாம் —

கோயிலுக்குப் போகின்றவர்களுக்கும் சரி, கோயில் களை நிர்வாகம் செய்கின்றவர்களுக்கும் சரி, கோயில் களிலே இருக்கின்ற பிராமணப் பூசாரிகளுக்கும் சரி யாருக்குமே கலாரசனை என்பதில் எத்தவிதமான

அக்கறையோ ஆர்வமோ இல்லையே!

கும்பாபிடேகம், சங்காபிடேகம், லட்சார்ச்சனை, கோடி அர்ச்சனை, சனிமாற்ற வியாழ மாற்ற பூசைகள், கிரகதோஷ நிவாரண பூசைகள், நூல் கட்டும் தகிடு தத்தங்கள், ஏதேதோ பெயரில் ஏதேதோ யாகங்கள், ஓமங்கள், பூசைகள் என்ற இப்படியானவையே கோயில் காரியங்களாக மாறி நிற்கின்றன.

மிகவும் இயல்பான முறையிலே மனித மனங்களைத் தூய்மைப்படுத்தும் அற்புதமான நுண்கலை ரசனையை அப்புறப்படுத்திவிட்டு —

மனிதர்களின் ஆசைப் பசிக்குத் தீனி போட்டு அவர்களை முட்டாள்களாக்கிச் சிறுமைப்படுத்தும் பிராமண மந்திர பூசைகளே இப்போது வளர்ந்து வருகின்றன.

பிராமண பூசாரிகளுக்கும் கோயில் அதிகாரிகளுக்கும் வருமானம் பெருக்காத எதுவுமே இப்போது கோயில் காரியங்களாக இல்லை.

நெற்றியில் அடித்தமாதிரி ‘பேராசைக்காரன்டா பார்ப்பான் அவன் ஏது செய்தும் காக பெறப் பார்ப்பான்’ என்று பாரதி சொல்லிச் சென்றும் நம்மவர்க்கு இன்னமும் அறிவு வரவில்லையே?

போதை வஸ்துக்கள்:

அறிவு வளராவிட்டால் —

சில முட்டாள்தனமான முடநம்பிக்கைகளுக்கு அடிமை ஆகிவிடுகின்றோம்.

அடிமைத் தனத்திலேயே யிகமிக மோசமான அடிமைத்தனம் மனம் அடிமைப்பட்டு விடுவது. மனம் அடிமைப்பட்டுவிட்டால் அதைவிட ஆபத்து வேறில்லை.

கள்ளும் அபினும் சிகிரெட்டும் சாராயமும் கஞ்சாவும் கசிப்பும் பொலலாத பூசாரி மதச் சடங்குகளும் மதி மயக்கிச் சுகம் கெடுக்கும் போதைச் சரக்குகள்!

தொடரத் தொடர தீராத தொல்லைகளை மாறாது கொண்டு வந்து மனிதரை மாய்ப்பவை. ‘அடிக்று’ ஆகிவிட்டால் அடிமை ஆக்கிவிடும். விடுபட முடியாது.

கோயில் பெருக்கிறது:

இப்படி “அடிக்று” ஆனவர்களாலும், புதிது புதிதாக மனிதர்களை “அடிக்று” ஆக்குவதற்காகவும் —

ஒன்று இரண்டாகி இரண்டு நான்காகி நான்கு எட்டாகி கறையான் புற்றுக்களாய் நிறையச் சுற்றுக் கோயில்கள் காளான் முளைப்பது மாதிரி முளைவிட்டு எழுகின்றன.

சனியனுக்கும் காளிக்கும் அனுமனுக்கும் ஜயப்பனுக்கும் குட்டி குட்டியாய் புதிய புதிய கோயில்கள்.

எந்த நாளும் ஒரு விசேடம்!

அந்த விசேடத்துக்குப் பொருத்தமாய் ஒரு சாமியோ சனியனோ!

ஒரு தோலைம் நீங்க பெரிதாய் ஒரு அபிடேகம்! ஒவ்வொரு கிரக மாற்றத்திற்கும் ஒரு சிறப்புப் பூசை! தொடரும் அர்ச்சனைகள்!

கோயில் பெருக்கிறது வருமானம் கனக்கிறது!

வருமானம் கனப்பதற்காய் கோயில் பெருக்கிறது!

வழிகாட்டும் திருமுறைகள்:

பிராமண மந்திர பூசைகளுக்கு “அடிக்று” ஆகி வாழ்க்கையைத் தொலைத்துக் கொண்டவர்கள் பட்டியல் மிக நீளமானது.

தப்பும் தவறுமாக நடைபெறுகின்ற பிராமண மந்திர பூசைகளினால் வருகின்ற பாதகமான விளைவுகளுள் —

சந்ததி அற்றுப்போதல், திருமணம் நடைபெறாது இருத்தல், திருமண வாழ்க்கையில் பல குளுப்பிகள் ஏற்படுதல், தீராத நோய்களுக்கு ஆளாகுதல், கொடி கட்டிப் பறக்கும் வியாபாரங்கள் கண்ணிமைக்கும் பொழுதில்

நொடித்துப்போதல், புதிய புதிய வியாதிகள் உண்டாகுதல் என்பன போன்ற ஏராளமானவை உள்ளன.

பிராணம் மந்திர பூசைகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க நாட்டில் மக்கள் மத்தியிலே ஏற்படும் அன்றதங்களும் ஆயத்துக்களும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லுகின்றன.

நாட்டிலே கண்முன்னால் நாம்காணும் உண்மை இது.

பிராமண மந்திர பூசைகளினால் நல்லதும் நடக்கலாம் கெட்டதும் வந்து சேரலாம் என்பது அந்த மத சாஸ்திரங்களே சொல்லுகின்ற உண்மை.

நடைமுறையில் நல்லதைவிட கெட்டதே அதிகம் நடக்கக் காண்கின்றோம். அப்படி இருந்தும் விட்டில் பூச்சிகள் மாதிரி அதிலேயே விழுவானேன்?

பழுதேயில்லாத பக்குவமான வழிபாட்டுமுறை அல்லவா திருமுறை வழிநடாத்தும் வழிபாட்டு முறை.

அதுவல்லவோ நமக்கு வேண்டியது. அதுவல்லவோ நமக்கு நன்மை தருவது.

தமிழின் உயர்வும் திருமுறைகளின் பெருமையும் தெரியாத காரணத்தினாலே நாம் அடைந்திருக்கும் சிறுமையும் அவலமும் மிகப் பெரியது.

தமிழும் சைவமும் வீறுகொண்டு எழும்போதுதான் நமது சிறுமையும் அவலமும் போக முடியும்.

இதனை நோக்கமாகக் கொண்டு —

பண்டிதை பொன்.பாக்கியம் எழுதிய ‘தமிழ் செய்த அற்புதங்கள்’ என்ற பிரசுரம் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்தது.

இப்பொழுது பண்டிதர்.பொன்னம்பலவாணர் எழுதியுள்ள ‘வழிகாட்டும் திருமுறைகள்’ என்ற பிரசுரம் வெளிவருகின்றது.

பண்டிதர் பொன்னம்பலவாணர்:

பண்டிதர். பொன்னம்பலவாணர் அமைதியும் அடக்கமும் நிறைந்தவர். ஆசாரம் மிக்க பரம்பரையிலே வந்தவர். ஆசார சீலர். திருமுறைகளிலே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர் தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டே இருப்பவர். வாசிப்பதிலே இன்பம் காண்பவர்.

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை யோகி கார்த்திகேச ஆகியோருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புப் பெற்றவர். அவர்களிடத்திலே மிகுந்த அபிமானம் உடையவர். இவரது திருமுறை ரசனையோ இவரை அவர்கள்பால் ஈடுபடுத்தியது.

ரசனையோடு கூடிய படிப்பு என்பது குறைந்து கொண்டே வருகின்ற காலம் இது.

இவர் திருமுறைகளை நன்கு ரசித்து ரசித்துச் சுவைப்பவர். தான் படித்தவற்றை ரசனையோடு பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்வதிலும் வல்லவர்.

திருமுறைகளே நமது வாழ்வுக்கு வழிகாட்ட வல்லன என்பதை இப்பிரசுரத்திலே மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

திருமுறைகளைப்பற்றி மேலும் சில ஆக்கங்களை இவர் தருவதற்கும் அவற்றை நான் வெளியிடுவதற்கும் இறைவன் அருள்பாலிக்க வேண்டும்என்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

செல்வி தாரணி:

இப்பிரசுரம் அச்சு வடிவம் பெறுவதற்கான கணனி பக்க அமைப்பு, அச்சுப்பதிவு, ஓப்புநோக்கி படிகளைத் திருத்துதல், மேலட்டை அமைப்பு, பைண்டிங் ஆகிய சகல பொறுப்புக்களையும் ஏற்று மிகத் திறம்படச் செய்து தந்தவர் செல்வி தாரணி. இவர் எனது மாணவி. இவருக்கு எனது உளம் நிறைந்த ஆசிகள்.

- சாமிஜி

முன்னுரை

திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் ஆகியோரது
திருமுறை களின் மாண்புகளை சுந்தரமுர்த்தி நாயனார்
தனது தேவாரங்களில் குறித்துத் துதித்துவளார்.

‘நல்லிசை ஞானசம்பந்தன் நாவினுக்கரையனும் பாடிய
நந்தமிழ்மாலை சொல்லியவே சொல்லி ஏத்துக்பான்’
என்பது சுந்தரர் தேவாரம்.

சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் முதல் நம்பியாண்டார் நம்பி
சேக்கிழார் வழியாக ஆறுமுகநாவலர் சுவாமிநாத பண்டிதர்
யோகர் சுவாமிகள் அவர் அன்பர் ஈநாக திருமுறை மாண்பு
குறித்துப் பாடியும் பேசியும் எழுதியும் வந்தவர் தொகை
வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது.

எத்தகையோர் எவ்வளவு அதிகம் கூறினாலும்
அப்படிக் கூறியது மிகவும் குறைவானதே எனும்படி
மாண்புமிக்கு விளங்குவது திருமுறைகளின் இயல்பாகும்.

திருமுறைகளின் சிறப்புக்களைத் திரும்பத் திரும்பக்
கூறுவது எல்லோரையும் திருமுறைகளில் ஈடுபடச்
செய்வதற்கேயாம்.

இதுமட்டுமன்றி –

இப்படிச் செய்வதால் நாம் திருமுறைகளை ஒதியதும்
விளங்கிக் கொண்டதும் மிகவும் குறைவானதே என்ற
உணர்வும் உண்டாகின்றது. இதனால் நாம் தொடர்ந்து
திருமுறைகளில் ஈடுபட வாய்ப்பும் உண்டாகிறது.

அறிஞர் சாமிஜி அவர்கள் என்னை இம் முயற்சியில்
ஆடுபடுத்தியதற்கு நன்றிகள் பல.

சொல்லியவற்றைச் செயலில் காட்டும் சாமிஜி
அவர்களின் உழைப்பும் ஊக்கமும் அறிவுத் திறனோடு
கூடிய விடாமுயற்சியும் மற்றவர்கள் சுறுசுறுப்படைய உந்து
சக்தியாக விளங்குவது பலரும் அறிந்தது.
அதுவே என்னையும் உற்சாகப்படுத்தியது.

தமிழின் மீதுள்ள பக்தியோடு கூடிய பற்றின் காரணமாகவும் வாழ்வில் பிறருக்கு உபகாரமாக ஏதாவது செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற உயர்ந்த எண்ணத்தாலும் செயலாற்றும் சாமிஜியை அவர்களின் முயற்சிகளில் என்னால் எழுதப்பட்ட இப்பிரசுர வெளியீடும் ஒன்றாக இருப்பது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நல்வழி காட்டும் திருமுறைகளை நமது மக்கள் தக்க முறையில் பயன்படுத்தி உய்தி பெறவேண்டும் என்பதே எனது ஆசை.

அன்பன்

தி.பிரான்னம்பலவராணர்

வழிகாட்டும் திருமுறைகள்

நம் தமிழ் மொழியிலே தெய்வீக நூல்கள் பல உள்ளன. இவற்றுள் தோத்திர அமைப்பிலும் அதன் அடிப்படையிலும் அமைந்த நூல்கள் பல. அவற்றுள்ளும் சைவத்தமிழ் உலகின் பூரண அங்கீகாரம் பெற்ற தனித்துவம் உடையன திருமுறைகளோயாம். இவை பன்னிரெண்டாக வகுக்கப் பெற்றுள்ளன. இவ்வகுப்பு முறையின் அடிப்படையிலும் திருவருட செயற்பாடு இருந்திருக்கிறது. அதுமட்டுமன்றி இவ்வகுப்பு முறையாலும் சிறந்த பயன் உள்ளது.

சைவசமயத்தின் அமைப்பில் வேதம் ஆகமம் திருமுறைகள் என்ற ஒழுங்கு உள்ளது. இந்த ஒழுங்கு தோற்றுத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமன்றி படிப்படியான உயர்வின் அடிப்படையிலும் அமைந்ததை அவதானிக்க முடியும்.

இத்திருமுறைகள் இறையருளையும் பல அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் உபகரித்துக் கொண்டு இருக்கின்றன. அதே வேளை தம் முன் இருந்த வேத சிவாகமங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டும் அவற்றின் பயனை அவை மூலமும் தன் மூலமும் அடைய வழிவகுத்துக் கொண்டும் விளங்குகின்றன. தன் மூலம் என்னும் போது வேத சிவாகமங்களால் அடையத்தக்க நலன்களைத் தன் மூலமே அடையச் செய்வனவாகவும் உள்ளன. என்றபடி

சமண பௌத்த ஆதிக்க காலத்தில் வலுவிழந்து செயலிழந்து வேத சிவாகமங்கள் இருந்த போது தோன்றிய திருமுறைகள் அவற்றின் வலிமை பெருமைகளுக்குச் சிறந்த ஆதாரமாகும். சங்ககாலம் சங்கமருவியகாலம் திருமுறைகளுக்குப் பின் உள்ள இக்காலம் என எல்லாக் காலமும் தோத்திர சாத்திரங்கள் தோன்றியுள்ளன. இவையெல்லாம் இன்று திருமுறைகளை மையமாகவைத்தே

எண்ணப்படுகின்றன என்பதிலிருந்து திருமுறைகளின் வலிமையைத் துணியலாம். இப்படியான உண்மைகளைத் தெளிந்த நிலையில் திருமுறைகளை அணுகுவதும் அவற்றால் அடையத்தக்க பயன்களை அடைவதுமே நம் அறிவுடைமைக்கு அழகு.

பெருமை :

பன்னிரு திருமுறைகளில் முதலாவதாக உள்ளது திருஞானசம்பந்தர் அருளிய தோடுடைய செவியன் என்னும் பாடலாகும். இதற்குப் பலவிதமான பெருமைகள் உண்டு. அப்படியான பெருமைகளுள் முதலாவதாக விளங்குவது “பெம்மான் இவன்” என்று சிவபாதவிருத்யருக்கும் நமக்கும் சுட்டிக்காட்டுவதாகும். எங்கும் நிறைந்தும் மறைந்தும் உள்ள இறைவனைச் சுட்டிக் காட்டும் அமைப்பிலேயே திருமுறை ஆரம்பிக்கும் இயல்பே அறிந்து மகிழப் போதுமானதாம்.

பல நூல்களால் நம்பியாண்டார் நம்பி பதினொராம் திருமுறையில் திருஞான சம்பந்தரைத் துதிக்கிறார். அப்படித் துதிக்கும் போது “ஆரது ஏறும் சடையான் அருள் மேவ அவனியர்க்கு வீறதேறும் தமிழால் வழிகண்டவன்” என்று போற்றுகின்றார். திருநாரையூர்ப் பிள்ளையாரிடம் வேத சிவாகமங்களைக் கற்றவர் என்னும் பெருமைக்குரிய நம்பிகள் இப்படிப் போற்றுவதில் பல சிறப்புக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

திருஞானசம்பந்தர் தோடுடைய செவியன் பாடும் முன்பே பண்ணோடு பாடிப்பனியும் முறையை ஆரம்பித்து வைத்தவர் காரைக்காலம்மையார். இவர் நூல்கள் பதினொராம் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் இருபதிகங்களுக்கு முத்த திருப்பதிகங்கள் என்றே பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். சிவபெருமானால் “அம்மையே” என்று அழைத்துப் பெருமைப்படுத்தப்பட்டவரும் இவரே.

இவர் தலையால் நடந்த இடத்தில் கால் வைத்தலாகாது என்று சம்பந்தர் கௌரவித்த சிறப்புக்கு உரியரான இவரே திருப்பதிக வழிபாட்டை ஆரம்பித்திருக்கிறார்.

மூவர் தேவாரங்களுக்கும் சிவபெருமான் மகிழ் வடைவது தேவார காலத்திலிருந்து இன்றுவரை பெருவழக் கமாக உள்ளது. திருவாசகத்தை அவரே தம் கைப்பட எழுதியிருக்கிறார். பெரியபூராணத்துக்குச் சிவபெருமானே ‘உலகெலாம்...’ என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். பதினொராம் திருமுறையில் அவர் எழுதிய பாடலே முதலில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இதனால் திருமுறை ஆசிரியர்களுள் சிவபெருமானும் ஒருவராக உள்ளார்.

பயன்பாடு:

திருமுறைகளைப் பக்தி சிரத்தையுடன் பாராயணம் செய்வதால் அவரவர் விரும்பியவாறு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் பயன்களை அடையமுடியும். திருஞானசம்பந்தரும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் தம் பதிகக் கடைசியில் அருளிய திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுள்கள் மூலம் அப்பதிகப் பாராயணத்தால் அடையத்தக்க பயன்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். பதிக அடிப்படைத்தன்மைகளையும் பதிக வரலாற்றையும் கொண்டு பயன் குறிப்பிடாத பதிகங்களுக்கும் பயன்களை நிட்சயிக்காலம் என்பது பெரியோர் கருத்தாகும். நியமமாக பாராயணம் செய்வதும் இயன்ற மட்டும் பதிகங்களைப் பொருஞ்ஞர்ந்து ஒதுவதும் அவசியமாகும். இப்படிச் செய்வதால் என்னிய பயன்களை விரைவாகவும் வெளிப்படையாகவும் அடையலாம். பொருஞ்ஞர்ந்து திருமுறைகளை ஒதுவேண்டும் என்பதை மாணிக்கவாசகர் தம் முதலாம் பாடலாகிய சிவபூராணத்திலேயே ‘சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்’ என்று தெரிவித்துள்ளார்.

பிள்ளைப் பேற்றுக்காக ஏங்கிய அச்சுதகளப்பாளர் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தை அனுசரித்து மெய்கண்ட தேவரைப் பிள்ளையாகப் பெற்றவர் என்பது பகிரங்க உண்மை. இதே போல் காலத்துக்கு காலம் இடத்துக்கு இடம் பல நிகழ்வுகள் நடந்தேறியுள்ளன.

நாகலிங்கப் பரதேசி என்பவர் தம் காலத்தில் பலராலும் அறியப்பட்ட சமய பிரசங்கியார். இவர் முதுமையில் வறுமையில் வாடினார். தம் துயர் தீர வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் யாழ்ப்பாணம் யோக கவாமிகளிடம் போனார். அவர் தேவாரம் பாடும்படி கட்டளையிட்டார். நாகலிங்கப் பரதேசியார் திருஞானசம்பந்தரின் பொற்கிழிப்பதிகம் முழுவதையும் ஒதினார். அவர் பாடிமுடியும் நிலையில் அங்கு வந்து சேர்ந்த அன்பர் யோகர்க்கவாமிகளுக்கு காணிக்கையாக பொற்காசுகளை அர்ப்பணித்தார். அதில் சிலவற்றை நாகலிங்கப் பரதேசிக்கு வழங்கிய கவாமிகள் மீதியை அதைக் கொணர்ந்தவரிடமே திருப்பிக் கொடுத்தார் என்பர். இது போன்ற திருமுறைப் பயன்பாடுகள் இன்றும் நம் சைவமக்கள் மத்தியில் வழக்கமாகவே உள்ளது.

திருமுறைகளில் தமிழ் :

திருஞானசம்பந்தர் தம்மைத் தாம் குறிப்பிடும் போது “தமிழ் ஞானசம்பந்தன்” “தமிழ் விரகன்” “முத்தமிழ் வல்லவன்” “நற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்” என்று தமிழோடு தம்மைத் தொடர்புபடுத்தி கூறி மகிழ்வார். மறை வல்லவன் என்ற கருத்தில் சில இடங்களில் தம்மை அடையாளப் படுத்தியிருக்கிறார். இது பற்றி அ.ச. ஞானசம்பந்தன் குறிப்பிடும் போது மறைவல்லர் - மறையவர் குலத்தில் தோன்றியவர் தமிழழப் பாராட்டுகிறார். தாம் தமிழ் ஞானசம்பந்தன் என்று தன்னைக் குறிக்கிறார் என்பதில் ஆழமான பெருமை உண்டு. அதுமட்டுமல்லாமல் அப்படி

ஒரு தேவை அக்காலத்திலும் இக்காலத்திலும் உள்ளதே எனும் கருத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

திருநாவுக்கரசர் முதல் பதிகத்திலேயே ‘தமிழோடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்’ என்பார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடம் சிவபெருமானே ‘தமிழில் அர்ச்சனை பாட்டேயாகும். ஆதலில் சொற்றுமிழ் பாடு’ என்று கேட்டிருக்கிறார்.

சிவபெருமான் உலகெலாம் என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்கச் சேக்கிழார் பாடியது பெரியபூராணம். இது உலகெலாம் தமிழ் மனத்தையும் சைவமேன்மையையும் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. சேக்கிழார் சம்பந்தர் சுவாமிகளின் அவதாரத்தைப் பற்றிப்பாடும் போது அவர் பல நன்மைகளை நிகழ்த்த அவதரித்தார் என்பர். அப்படியான நன்மைகளில் ஒன்று தமிழ் வழக்கு அயல் வாழ்க்கை வெல்ல என்பதாகும். தமிழ் மொழிக்கு அயல் மொழியாகச் சைவ வழிபாட்டில் இருந்த வடமொழிச் செல்வாக்கை சம்பந்தர் வருகையால் தமிழ் மொழி வென்றது என இதற்கு விளக்கம் கூறுவார்.

சம்பந்தர் அவதாரத்தால் ஆலய வழிபாடுகளில் தமிழ் மொழி பெரும் பங்கை வகித்தது. இந்த நல்ல நிலை நாயக்கர் ஆட்சிக்காலத்தில் மாறியிருக்காலம் என்பது ஒரு வரலாற்று ஆசிரியர் எண்ணம்.

வேதங்கள் திருமறைக்காட்டில் சாத்திய கதவைச் சம்பந்தரும் அப்பரும் தமிழ்ப் பதிகங்களால் திறந்தனர். இந்நிகழ்வைப் பாடும்போது சேக்கிழார் நல்லதமிழ் ஆர்வலராக உள்ளார்.

சற்று முன்பின்னாகப் பதினெண்ணாயிரம் பாடல்களைக் கொண்ட பன்னிரு திருமறைகளும் சைவ மக்களுக்கு மட்டுமன்றித் தமிழ் ஆர்வலர், வரலாற்றாளர், இலக்கிய ரசிகர், தத்துவ சிந்தனையாளர் எனப் பலதிறப்பட்டவர்க்கு நல்விருந்தளிக்கின்றன.

இதும் முறை :

இக்காலத்தில் ஆலய வழிபாட்டிலும் சமயச் சடங்குகளிலும் திருமுறை ஒதப்படுகின்றது. அப்படி ஒதுவதைப் பஞ்சபுராணம் ஒதல் என்கின்றனர். தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புராணம் என்பவையே திருமுறைகளிலிருந்து எடுக்கப்படுகின்றன. இப்படி ஒதும் போது முதல் ஏழு திருமுறைகளிலிருந்தும் ஒரு பாடல் மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் தனிப்பட்ட பாராயணங்களின் போது சைவப்பெரியார்கள் பல தேவார, திருவாசகங்களை ஒதுகின்றனர். திருமுறை ஆசிரியர்களில் தேவாரம் பாடிய மூவர் சமய குரவர்களின் மகிழை கருதியும் ஏழு திருமுறைகளின் மேன்மைகளை முன்னிட்டும் பஞ்சபுராணம் ஒதும் போது மூன்று தேவாரங்களையாவது ஒதுவது நன்று.

தமிழ்நாட்டு ஆலயங்களில் கும்பாபிஷேகம், சங்காபிஷேகம், யாகசாலைப்பூசை போன்ற சிறப்பான சந்தர்ப்பங்களில் பன்னிரு திருமுறைகளிலிருந்தும் ஒவ்வொரு பாடலை ஒதும் வழக்கம் உள்ளது. இதனை அனுசரிப்பது நல்லது.

ஆலயங்களில் பூசை நிகழும் போது வேதம் முதலிய வடமொழிப் பாடல்களை ஒதும் போதும் வழிபாட்டில் கலந்து கொள்கின்ற மக்கள் திருமுறை ஒதும் போது கலந்து கொள்வதில்லை. அர்ச்சகரும் வேறு கருமங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். வழிபடுவோரும் திருமுறைகளில் ஈடுபடாது விலகுகின்றனர்.

யாழ் கொட்டடி வில்லூன்றி விநாயகர் ஆலயத்தில் ஒரு விளம்பரம் :- திருமுறை ஒதும் போது தீபாராதனையில் வழிபடுதல் போல் வழிபடும்படி தெரிவிக்கின்றது. இப்படியான விளம்பரங்களும், விளக்கங்களும், விளம்பரங்களைக் கவனித்துச் செயற்படுவெர்களும் பெருக வேண்டும்.

பாராயணம் செய்து பயன்பெற்றவர் :

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரங்களை அவர் தந்தையார் சிவபாதவிருதயர் பாராயணம் செய்துள்ளார். பதிகங்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்கப் பாராயணம் செய்ய இயலாது வருந்தினார். அவ்வருத்தம் போக்க திருஞானசம்பந்தர் திருவெழுக்குற்றிருக்கை எனும் பாடலை இயற்றினார். திருவெழுக்குற்றிருக்கையைப் பாராயணம் செய்தால் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் முழுவதையும் பாராயணம் செய்யும் பயன் வரும் என்ற இச்செய்திகள் கர்ண பரம்பரையாக உள்ளது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தடுத்தாட்கொள்ளப்படுமுன் சம்பந்தர், அப்பர் திருமுறைகளை பாராயணம் செய்திருக்கின்றார். இதனையே சுந்தரர் “நல்லிசை ஞானசம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் சொல்லியவே சொல்லி ஏத்துக்பான்” என்று தன் தேவாரத்தில் வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றார். இச் செய்தி திருமுறைப்பாராயணத்தால் புகழும் பெருமையும் பெற்றவரும், அடக்கம் நிறைந்தவருமான வித்துவான் கார்த்திகேச அவர்களால் கூறப்பெற்றது. இவரது திருமுறை இரசனையில் தம் மனதைப் பறிகொடுத்து பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் “திருமுறைமணி” என்று பாராட்டி எழுதியும் உள்ளார்.

தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் திருமுறைப் பாராயணத்தால் நலம்பல பெற்றவர் பட்டியல் விரிவடையும். ஆறுமுகநாவலர், யோகர்கவாமிகள் முதல் சமீபத்தில் அமர்ரான மறவன்புலோ சிவசுப்பிரமணியம் மாஸ்டர் வரை மிகப்பலர் திருமுறை பாராயணத்தைப் போற்றியுள்ளார்கள்.

முதுமை காரணமாகத் தான் மேற்கொண்ட ஆத்மார்த்த சிவபூசையை முறைப்படி அவரால் செய்ய இயலவில்லை. ஆலய வழிபாட்டிற்கும் தடை உண்டானது.

இந்நிலையில் அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டும் கையுமாக இருந்த அவர் “எனக்கு எல்லாம் இது தான்” என்று கூறித் திருப்தி அடைந்தார். இப்படியான திருமுறைப் பாராயணத்தால் மறுபிறப்பில் அவர் அடையும் நலன்களை நாம் அறியோம். ஆனால் அவரது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், மருமக்கள் அனைவரும் அன்பும் பாசமும் அக்கறையும் யிக்கவர்களாய் சிவசப்பிரமணியம் மாஸ்டரை உபசரித்தமையை நாங்கள் கண்டு மகிழ்ந்தோம். அவர் மறைவை ஒட்டியும் அவர் சுற்றத்தார் திருமுறை இறுவெட்டு - திருமுறை மலர்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

தத்துவக் கருத்துக்கள் :

பக்தியுடன் பாராயணம் செய்யத்தக்க அமைப்பில் திருமுறைகள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் வரலாறு - இலக்கியநயம் என்பவற்றுடன் அரிய தத்துவ உண்மைகளும் திருமுறைகளில் உள்ளன. சிவபெருமானே உலகத்துக்கு கருத்தா - அவர் எல்லாம் வல்லவர் - கருணை நிரம்பியவர் - மன்னித்தருள்பவர். உயிர்கள் அவரை அடைந்து நன்மை அடையும் தன்மை உடையன என்பன போன்ற தத்துவக் கருத்துக்கள் திருமுறைகளில் பரவலாக உள்ளன.

உலகில் உள்ள நுட்பமான தத்துவத்தில் சைவசித்தாந்தம் ஒன்றானது. சைவசித்தாந்த நூல்களில் தலைசிற்ந்தது சிவஞான போதமாகும். இச்சிவஞான போதத்திற்கு ஆதாரமாகத் திருமுறைகளே உள்ளன. சிவஞானபோத முதற்குத்திரத்தில் ‘அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்’ என ஒரு தொடர் உள்ளது. இத்தொடருக்கு அடிப்படையாகத் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் உள்ளது. திருஞானசம்பந்தரின் திருவாரூர்த் தேவாரம் ஒன்று ‘அந்தமாய் உலகு ஆதியும் ஆயினான்’ எனத்

தொடர்கிறது. இதில் ‘வெந்தவெண்பொடி பூசிய வேதியன்’ என்றும் வருகின்றது. இத்தொடர்க் கருத்தும் முதற் சூத்திரத்தில் உள்ளது. எனவே சிவஞான போதச்சூத்திரம் ‘புலவர்’ என்பது திருஞானசம்பந்தரே என என்ன வேண்டியுள்ளது.

திருவருட்பயன் என்ற சிந்தாந்த நூல் இயற்றியவர் உமாபதி சிவாச்சாரியார். இவர் திருவருட்பயன் அதிகாரக் கருத்துக்கள் உடைய திருமுறைப் பாடல்களை தொகுத்து வழங்கியிருக்கிறார்.

பத்தாம் திருமுறையாக அமைந்தது திருமூலர் திருமந்திரம். இதில் உள்ள சைவசித்தாந்தம் பற்றிய பாடல்களே ஆரம்ப சைவசித்தாந்தம் என்கின்றனர். ஏனைய திருமுறைகளில் குறிப்பாக உள்ள தத்துவக் கருத்துக்கள் திருமந்திரத்தில் வெளிப்படையாகவே அமைந்திருக்கின்றன.

நுட்பங்கள் :

திருஞானசம்பந்தர் தோடுடைய செவியன் பாடும் போது விண்வெளியில் சிவபெருமான் உமையோடு நிற்பதைச் சுட்டிக்காட்டிப் பாடினார் என்பர் சேக்கிழார். ஆனால் சம்பந்தரோ தேவாரத்தில் பெம்மான் இவன் அன்றே எனச் சுட்டியுள்ளார். இந்தச் சுட்டைப்பார்த்தால் சிவபெருமான் சம்பந்தருக்கு மிக அண்மையில் இருந்ததாகவும் இருவருக்கும் தூரத்தே நின்று சிவபாதவிருதயர் சம்பந்தரைப் பார்த்து யார் கொடுத்த பாலை உண்டாய் எனக் கேட்டார் என்றும் கருத வேண்டியுள்ளது. இதே போல் சம்பந்தர் காட்டச் சிவபாதவிருதயர் சிவபெருமானை கண்டு வணங்கியிருப்பார் என்றும் கருத வேண்டியுள்ளது. சிவபாதவிருதயருக்குச் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும் பக்குவும் இல்லாதிருந்தால் சம்பந்தர் இவனன்றே எனச் சுட்டிக் காண்பியாது யார் பால் கொடுத்தது என்ற கேள்விக்குச் சிவபெருமான் கொடுத்தது

என்ற தன்மையில் பாடியிருப்பார்.

இந்த உண்மையை மறைத்துப் பாடவேண்டிய நிலை சேக்கிழாருக்கு இருந்தது என்றும் சிவபாதவிருதயர் யாகம் செய்வதிலே மிகுந்த மதிப்பு வைத்திருந்ததினால் சம்பந்தரும் யாகம் செய்ய வேண்டும் அதங்கு அவர் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என எண்ணும் தன்மையராய் இருந்ததினால் அவர் சம்பந்தர் காட்டக் கண்டிருக்கமாட்டார் எனச் சேக்கிழார் கருதியிருக்கலாம். என்றார் ஒரு பெரியவர்.

இதே போலச் சம்பந்தர் வரலாற்றில் இன்னும் ஒரு நுட்பம் :

வேதவிதிப்படி திருமணம் செய்து இல்லறம் நடத்தி யாகம் முதலியன செய்து வைத்தீக வாழ்வு வாழ்பவர் தம்பிறவி முடிவில் சிவப்பேறு அடைவர் என்பது வைத்தீகக் கோட்பாடு. யாகம் செய்து நீண்டகாலம் இல்லற தருமத்தைப் பின்பற்றாமலே தாலிகட்டியவுடன் சிவாலயம் சென்று ஒரு பதிகம் பாடின அளவில் சிவபேறு அடையும் தகுதியைச் சம்பந்தர் அடைந்திருக்கின்றார். ஆன்ம போதத்தை அக்கிளியில் சமர்ப்பிக்கும் பாவனையில் நெற்பொரியை அக்கிளியில் தூவுவதற்குப் பதிலாக திருமணத்திற்கு வந்தவர்களது ஆன்மாக்களையும் தன் ஆன்மாவையும் அக்கிளியில் சமர்ப்பித்து அற்புத வேள்வியை வேள்வியின் உண்மை நிலையினை வெளிப்படச் செய்றபடுத்திக் காட்டியிருக்கிறார்.

இப்படி நாயன்மார் ஒவ்வொருவர் வரலாற்றிலும் பல நுட்பங்களை காணலாம்.

சுந்தரர் சத்தியத்தை மீறியதற்கான தண்டனையாகக் கண்களை இழந்தார். சிவவழிபாட்டை தமிழ்ப் பாக்களினாலேயே செய்து மீண்டும் கண்களைப் பெற்றிருக்கிறார்.

பரவையிடம் சிவபெருமானைத் தூதாக அனுப்ப

வணங்கியதிலும் பலமடங்கு அதிகமாக ஏயர் கோன் மீது சமத்திய பிழையை உடன்பட்டு வழிபட்டிருக்கிறார்.

இதே போல

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாரும் சுந்தரரை நிந்தித்த பாவத்திற்காக சூலை நோயால் அவதிப்பட்டிருக்கின்றார்.

நட்புரிமையில் சிவபெருமானை தூதராக ஏவும் கர்வம் படைத்தவர் சுந்தரர் என்ற தவறான கருத்தை மாற்ற ஒரு சாதாரண நிகழ்வு நிகழ்ந்திருக்கிறது.

ஏயர்கோன் வாளால் வயிற்றைக் கிழித்து இறந்த நிலையில் கண்ட சுந்தரர் ஏயர் கோன் கருதியவாறு அவரை எழுப்ப சிவபெருமானைத் தோழுமை உரிமையுடன் வேண்டாது ஒரு தூய அடியவர் அச்சந்தர்ப்பத்தில் எப்படி நடப்பாரோ அப்படி நடந்தார். ஏயர்கோனின் வாளால் தன உயிரை மாய்க்க முயன்றார். இது கண்ட ஏயர்கோன் மனம் திருந்தி சுந்தரர் பெருமையைக் கண்டு வணங்கினார். நண்பரானார்.

இப்படியான நுட்பங்கள் பன்னிருதிருமுறைகளில் உள்ள வரலாறுகளிலும் பதிகங்களிலும் மலிந்து விளங்குகின்றன.

நோய் நீக்கமும் செல்வப் பேறும் :

உலகிலுள்ள சமயங்களும் சமயப் பெரியார்களும் மனித வாழ்வின் இடையூறுகளான நோய், வறுமை போன்றவற்றை இறையருளால் நீக்கலாம் என்று கூறியும் நீக்கியும் உள்ளார்கள்.

இந்த அடிப்படையில் திருமுறை ஆசிரியர்களும் திருமுறைகளும் பயன் செய்திருக்கிறார்கள்.

திருமுறை ஆசிரியர்கள் தமக்கும் தம்மைச் சேர்ந்தவர்க்கும் சிவனருளால் நோய் நீக்கமும் செல்வப் பேறும் எய்த திருமுறைகளைப் பாடிப்பணிந்திருக்கிறார்கள்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தமக்கு வந்த கண்நோய்,

உடல் நோய்கள் நீங்கப் பதிகம் பாடியுள்ளார்.

பாண்டிய மன்னனுக்கும் கொல்லி மழவன் மகனுக்கும் இருந்த நோய் நீங்கவென்று சம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் பாடியுள்ளார். தந்தைக்கு தேவையான பொருளை ஆவதூறைப் பெருமானிடமே பொற்கிழிப்பதிகம் பாடிப் பெற்றிருக்கின்றார்.

நோய் நீக்கம், செல்வப்பேறு என்பன இன்றும் திருமுறைப் பாராயணத்தால் எய்தப்படுகின்றன.

பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தால் பட்டம் பெறலாம் என்ற உண்மையைப் பரிசோதிக்க விரும்பிய ஒருவன் முறைப்படி பல்கலைக்கழகப் பிரவேசமும் பெற்றபின் இரண்டொரு நாள்கள் மட்டும் அங்கு சென்று கற்றுவிட்டு பட்டம் கிடைக்கவில்லை.

இக்கருத்து தவறானது என்பது போல் இன்று பலர் திருமுறைப் பாராயணம் நாம் விரும்பும் பலனைத்தராது எனக் கருதுகின்றனர். எந்த ஒரு நன்மையை அடைய விரும்பினாலும் ஒழுங்கான தொடர்ச்சியான முயற்சியே அவசியம் என்ற கோட்பாடு திருமுறைப் பாராயணத்துக்கும் உரியதேயாகும்.

வெப்பநோய், கண்ணோய், மனநோய் என்பன தீர் உதவும் அற்புதங்கள் பல உள்ளன. நாட்டில் பல பாடசாலைகள் இயங்கினாலும் பாடசாலை வாசலுக்கே செல்லாதவன் அவற்றால் அடையத்தக்க நலனை அடையாமை போல இன்று சைவமக்கள் உள்ளனர். வடமொழி அறிவு, பிறப்புரிமை, கிரியைகளைச் செய்யும் பயிற்சி, கிரியைகளுக்குத் தேவைப்படும் தூயவழிகளைப் பெறுவதில் உள்ள பிரச்சினை என்பவற்றுக்கு அவசியமில்லாமல் தூய்மையுடன் பொருள் உணர்வுடன் நியமமாகப் பாராயணம் செய்து பயன்டைய வாய்ப்பாகப் பல பதிகங்கள் உள்ளன.

என்னைப் பொறுத்தமட்டில் புண்ணியத் தல

யாத்திரையை விரும்பித் திருமுறைப்பாராயணத்தை செய்து பல தடவை யாத்திரை செய்திருக்கின்றேன். ஓரிருமுறை கையில் சிறுதொகைப் பணமும் இல்லாமலே யாத்திரை வாய்த்திருக்கிறது. அவரவர் எண்ணியதை எண்ணியவாரே பெறத் திருமுறைகள் அருளும் என்பதை என்தலயாத்திரைகளே போதுமான சான்றுகளாம்.

பக்திச்சுவை :

கீதையில் கண்ணபிரான் ஞானயோகம், கர்மயோகம், பக்தியோகம் முதலிய பல சாதனமுறைகள் பற்றி விளக்கியுள்ளார். இவையெல்லாம் திருமுறைகளில் ஆங்காங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பக்தியினால் பல சாதனைகளையும் ஞானத்தையும் அடையும் வழி திருமுறைகளில் பரந்துபட்டுள்ளது.

சிவபெருமான் உயிர்களின் உள்ளும் புறமும் நிறைந்திருந்து அருளும் உண்மையும் அவரை எளிதில் சிந்தித்துப் போற்றி உய்யும் வழியும் திருமுறைகளின் அடிப்படைக் கோட்பாடாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுந்தரர் பசியுடன் நடந்து செல்கிறார். சிவபெருமான் நீர்த்தடாகத்தையும் பந்தரையும் உண்டாக்கி கட்டுச்சோற்றுடன் வந்து அருளினார். தன்பசியும் களைப்பும் நீங்கிய பின் சிவபெருமான் மட்டுமென்றி பந்தரும் தடாகமும் மறைந்ததைக் கண்ட சுந்தரர் “இத்தனையாமற்றை அறிந்திலேன்...” “பாடுவார் பசி தீர்ப்பாய்..” என்று அருளியிருக்கிறார்.

இப்படியான அருள் நிகழ்ச்சிகளும் இவற்றுடன் தொடர்புடைய பதிகங்களும் மட்டுமென்றி பொதுவாகத் திருமுறைத் தொடர்களும் அவற்றின் கருத்துக்களும் பக்திச் சுவையுடன் உள்ளன. இத்தன்மையைப் பலர் திருவாசகத்தில் அனுபவித்ததன் காரணமாகவே “திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும்

உருகார்” என்று பொன்மொழி தோன்றியது.

ஆனால் திருவாசகத்திற்குப் புறம்பாக உள்ள திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் சுந்தரர் தேவாரங்களிலும் பல இடங்களில் பக்திச் சுவையும் உள்ளத்தை உருகவைக்கும்.

வடமொழி வேதங்களிலும் தோத்திரங்களிலுமே பெருமதிப்பு வைத்துக் கொண்டாடிய ஒரு அந்தணப் பெரியார் ‘உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே’ என்ற அப்பர் தேவார அடியினால் கவரப்பெற்று திருமுறையில் பெரும் ஈடுபாடுடையனார் என்ற செய்தியைத் தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சாமிநாதையர் ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தான் பதிப்பித்த எந்த தமிழ் நாலுக்கு முகவரை எழுதினாலும் முதலில் ஒரு தேவாரத்தை எழுதியே முகவரை எழுதும் ஒழுக்கம் உடையவர் இவர்.

இவரின் ‘வாரிசு’ ஆக விளங்கிய கி.வா.ஜூகந்நாதனின் திருமுறைப்பற்று அலாதியானது. தன் கட்டுரைகளிலும் விரிவுரைகளிலும் திருமுறைபற்றி குறிப்பிட்டு இன்புறும் கிவாஜ திருமுறைமலர்கள் எனப் பண்ணிரு சிறு நூல்கள் மூலம் பண்ணிரு திருமுறைகள் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். அப்பன்னிரு நூல்களுமே சாதாரணமான ஒருவருக்கு திருமுறை விளக்கத்தையும் திருமுறைகளில் மதிப்பையும் உண்டு பண்ணும்.

உள்ளத்தை உருக்கும் ஓசைநயம் :

‘மன் சுமந்த பாடற்பரிசு படைத்தருளும் பெருந் துறையான்’ என்னும் மாணிக்கவாசகத்தைப் பலரும் அறிந்திருப்பார். ஒருநேர உணவுக்கும் வழியற்ற வறியவனுக்குப் 10 லட்சம் கிடைத்தால் அவன் எவ்வாறு மகிழ்வானோ அவ்வாறு மன்கமந்த பாடல்களைப் பெறுமதி மிக்க பரிசுப் பொருளாகச் சிவபெருமான் பெற்றிருக்கிறார்.

எல்லா அறிவும் எல்லா முதன்மையும் மிக்க பரம

பதியாகிய சிவபெருமானுக்கே அரிய பரிசுப்பொருளாக விளங்கும் திருமுறைப் பண்ணிசை சிவனடியார்க்கும் பிற்க்கும் இன்பம் விழைவிப்பதும் நன்மை பயப்பதும் அரிதன்று.

மனிதர்க்கு மட்டுமன்றி பறவை முதலிய உயிரினங்களும் பண்ணிசையில் ஈடுபடுகின்றன என்பது சேக்கிழார் தீர்மானம். திருவாரூர்ச் சிறப்பைப் பாடும்போது சேக்கிழார் “தெள்ளும் ஒசைத் திருப்பதிகங்கள் பைங்கிளிகள் பாடுவன கேட்பன பூவைகள்” என்பார். கிளிகள் பண்ணிசைக்க அதனை நாகனவாய்புள் எனும் பறவையினம் கேட்டு மகிழ்கின்றனவாம்.

கர்நாடக இசை, வேதாழை என்பவற்றுக்கு உள்ள பெருமைகளை மின்சிய சிறப்புத் திருமுறைப் பண்ணிசைக்கு உண்டு.

திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றில் “யாழ்முரிப்பன்” என ஒரு பண் தோன்றிய கதை உண்டு. யாழிசையால் தேவாரங்கள் பெருமை பெறுகின்றன என்ற கோட்பாட்டை மாற்றி திருப்பதிகங்களை யாழில் வாசிப்பதால் யாழ் பெருமை பெறுகின்றது என்ற உண்மையை யாழ்முரிப்பன் கதை விளக்குகின்றது.

ஒரு முதிய துறவி கங்கையில் தீர்த்தமாட விரும்புகிறார். முதுமை தடையாயிருக்கிறது. கங்கா நீரைப் பெருமளவில் கொணர்ந்து ஒரு தொட்டியில் விட்டு அதில் அம்முதிய துறவியை நீராடச் செய்து அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற அத்துறவியின் சீடர் எண்ணுகின்றார். அதற்கு பெரும் பொருளும் முயற்சியும் வேண்டும். அரசரால் மட்டுமே அவ்வுதவியைச் செய்ய இயலும்.

இந்நிலையில் -

அத்துறவியின் சீடர் சாரங்கி என்னும் வாத்தியத்துடன் அரச சபைக்குச் சென்றார். அங்கு திருமுறைப் பண்ணை சாரங்கி வாத்தியத்துடன் பாடினார். மகிழ்ந்த அரசர்

யானையையும் பாகனையும் காசிக்கு அனுப்பி பல அண்டாக்களில் கங்கைநீரை வருவித்துக் கொடுத்தார் என்று கதை உண்டு. சாரங்கி வாத்தியத்துடன் பண்ணிசை அரசரை ஏவல் கொண்டமை போல் பண்ணின் பெருமையை விளக்கும் பல செய்திகள் உள்ளன.

தேவாரத்தைப் பொருளுணர்ந்து ஒதுவதுடன் பண்ணையும் அறிந்து ஒதும் போதுதான் அதனால் அடையத்தக்க முழு இன்பத்தையும் சிவனருளையும் அனுபவிக்கமுடியும்.

தேவாரப் பொருளுணராதவர் சிவபத்தி இல்லாதவர் கூட பண்ணிசையில் இலயித்து மகிழ்வதுண்டு.

செங்கழுநீர் பூவில் உள்ள தேனைக் குடிக்கச்சென்ற தேன்வண்டு அப்பூவில் உள்ள சிவந்த மகரந்தத் துகள்களால் தன் நிறம் மாறிச் சிவந்த நிலையில் ரீங்காரம் செய்வது செவ்வழிப் பண்பாடுவது போலிருக்கும் என்ற குறிப்பும் சம்பந்தர் தேவாரத்தில் உண்டு.

தான் இளமையில் பண்பாடி மகிழ்த்தக்கதாக பண்பயிற்சி பெறவில்லை என்று இரங்கும் பாடல்கள் அப்பர் தேவாரத்தில் காட்சியளிக்கின்றன. ஓரிடத்தில் “காமரம் கற்று மில்லேன்” என்று தனக்குச் காமரப்பண் தெரியாது என்று அப்பர் பாடியிருக்கிறார்.

பண்பாடும் போது தாளம் போடும் அவசியம் உண்டாகச் சிவபெருமான் சம்பந்தருக்குப் பொற்றாளம் அருளினார். அப்படித் தாளம் பெற்ற தலத்திலிருந்து சீர்காழிக்கு மீண்டபோது பண்ணுனுக்கங்கள் வெளிப்பட சம்பந்தர் அழகாகப் பாடிப் பணிந்தார் என்றும் அப்படிப் பாடியதைத் தேவர்கள் கேட்டு வியந்தன் என்னும் செய்தியும் சம்பந்தர் வரலாற்றில் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

காலத்தை கடந்து நீற்பது :

தேவாரத்திருமுறைகள் காலங் கடந்து விளங்குவதில்

பல அதிசயங்கள் உள்ளன.

இக்காலத்தில் நாம் வாழ்வின் தசாப்தங்களில் அவ்வப்போது பட்டி தொட்டிகளிலும் பட்டிமன்றங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் எண்ணற்ற சினிமாப் பாடல்கள் பழைய பாடல் வரிசையில் இடம் பெற்று ஒடுங்கும் தன்மை மிக வழிமையாய்விட்டது.

இதனுடன் ஒப்பிடும் போது ஒருவன் இரண்டு வயதில் கதைக்கத் தொடங்கும் போது தோடுடைய செவியன், சொற்றுணை வேதியன் முதலிய பாடல்கள் மழலைச் சொற்களுடன் பாடிப்பழகி இன்புறுகின்றான். இன்புறுத்துகிறான். இப்பாடல்கள் அவன் வாழ்வு முழுவதிலும் புதுமை குற்றாமல் இருப்பதன் சிறப்பை ஒருவரும் கவனிப்பதில்லை.

இது ஒருபுறம் இருக்க;

தாம் தோன்றிய காலத்திலும் பின்னரும் தமிழ்மண்ணில் அவ்வப்போது புலவர் வாய்களில் வெளிப்பட்ட பாடல்கள் எத்தனை கோடி இருக்கும். அவை எல்லாம் கனவாகவும் கானல் நீராகவும் மறைய இத்திருமுறைகள் நிலைத்திருப்பதன் மகிழமையை யாரால் அளவிடமுடியும். நிலைத்திருப்பது மட்டுமன்றி புதுமையும் அழகும் மிகுந்த வண்ணம் கருத்துக்களும் அமைப்பும் கொண்டு விளங்குவதன் நுணுக்கம் எவருக்கும் வியப்பையே உண்டுபண்ணுகின்றது.

நாறு, இருநாறு வருடங்களுக்கு முன்தோன்றிப் புகழ்பெற்று விளங்கும் பலநூல்கள் தம்கால அடையாளத்தால் பழமைத் தன்மையுடன் காணப்பட இத்திருமுறைகள் புதுநலம் கொண்டு விளங்குவதையிட்டு வியப்படைவது ஒன்றே அறிவால் உண்டாகும் நன்மை எனலாம்.

இப்படி புதுமை பொங்கும் திருமுறைகள் நமக்கும் புதுமையும் பெருமையும் தரவல்லன எனக்

கொள்ளலாமன்றோ.

அகப்பொருள் வளர்ச்சி:

காதற் பாட்டுக்கள் உலகின் எல்லாமொழிகளிலும் உண்டு. இப்படியான காதலை அன்பின் அடித்தளமாகக் கொண்டு அன்பை வளர்க்கும் இனிய அரிய எளிய சாசனமாக அகப்பொருள் இலக்கணம் தமிழ் மொழியில் மட்டும் உண்டு. இதனை உலகியலில் மாணிடத்தின் மாண்புமிகு பண்பாகச் சங்கத்தமிழ் இலக்கியம் கொண்டாடுகின்றது. இதன் வளர்ச்சியாக மாணிடம் தெய்வீகமாக வளரும் தன்மையில் திருமுறைகளில் அகப்பொருள் இடம் பெற்றிருக்கின்றது.

சம்பந்த சுவாமிகளின் முதற்பதிகமாகிய தோடுடைய செவியனே அகப்பொருட் சிறப்புக் கொண்டது. உள்ளம் கவர் கள்வன் என்ற தொடரும் இதே பதிகத்தில் இன்னொரு பாட்டில் வரும் “வெவ்வினை சோர என் உள்ளம் கவர் கள்வன்” என்ற தொடரும் அகப்பொருள் இலக்கணம் தெய்வீகமாக மாறுவதையும் அகிலலோகரதநாயகராக விளங்கும் சிவபெருமானே சம்பந்தத் தலைவியின் நாயகனாக விளங்கும் தன்மையும் சங்க இலக்கியத்தின் தொடர்பாகவே திருமுறை ஆரம்பிப்பதை போதிக்கின்றன.

பதினேராம் திருமுறையில் ஆதி உலா என்னும் திருக்கயிலாய் ஞானஉலா இடம் பெற்றிருக்கின்றது. சுந்தரருடன் கயிலை சென்ற சேரமான் பெருமாள் நாயனார் இயற்றியது இதில் அரிவை, தெரிவை, பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, பேரிளம்பெண் என ஏழாக எண்ணப் பெறுகின்றன. பலதரத்திலிருக்கும் பெண்களும் சிவபெருமானைக் காதலிப்பதாக உலாச் சிறப்பு பாடப் பெற்றிருக்கின்றது. இப்படியான காதலை அகப்பொருளிலக்கணம் கைக்கிளை என்று கூறும் கைக்கிளை

என்றால் ஒருதலைக்காமம் என்றும் ஜந்தினை என்றால் ஒருவரை ஒருவர் காதலிக்கும் பெருமையது என்றும் புகழ்ந்துள்ளது சங்க இலக்கியம். இதனால் சங்கப் பாடல்கள் ஜந்திகணையப் பாராட்டிக் கைக்கிளையைப்பறும் தள்ளியது. புறந்தள்ளப்பட்ட கைக்கிளையும் பெருமையறும் வகையில் பாட்டுடைத் தலைவனாகச் சிவபெருமானை அமைத்து ஏழுபருவப் பெண்களும் கைக்கிளைத்திணையில் காதலிப்பதாகப் பாடப்பட்டிருப்பது அகப்பொருள் வளர்ச்சியிலும் திருமுறைகளில் அகப்பொருள் பெற்ற சிறப்பிலும் சார்கின்றது. இச்சிறப்பை யாழில் நிகழ்ந்த இலக்கிய விழாவொன்றில் எனது சிறிய தகப்பனாரான பொன் முத்துக்குமாரன் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்.

திருநாவுக்கரச சுவாமிகள் பாடிய முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள் எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் அகப்பொருள் கூறும் அன்பு வளர்ச்சியைத் தெளிவாகக் காண்பிக்கும் பூதக் கண்ணாடி போலுள்ளது. பூதக்கண்ணாடி சிறிய பொருளை பெருப்பித்துக் காட்டும் கண்ணாடி. சம்பந்த சுவாமிகளின் சிறையாரும் மடக்கிளியே என்னும் பாடல் போலச் சுந்தரரும் ஒரு பதிகமே பாடியுள்ளார்.

சங்கமருவிய காலத்தின் வந்தது பெரும் சாபக்கேடான களப்பிரார் காலம். இக்காலத்தின் சீர்யிவைப் போக்கிச் சங்ககாலம் போன்ற உன்னதமான சோழர்காலம் விளங்கியது. சம்பந்த சுவாமிகள் சீர்திருத்த அடிப்படையில் தலையாத்திரை செய்து திருப்பதிகம் அருளியமையே சோழர்கால ஏழுச்சிக்கு முழுக்காரணம் என வரலாற்று உண்மையை பேராசிரியர் அ.ச.ஞா வலியுறுத்தியுள்ளார்.

நமது இன்னல்களுக்குத் தீர்வு:

அரசியல் உரிமை இன்மை, நல்லறிவு, நல்லொழுக்கம் இன்மை முதலாக இன்று நம் சமுதாயத்தில் பல

குறைபாடுகள் நிறைந்துள்ளன. மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் செல்வச் செழிப்பும் நம் ஆலயக் கட்டிடங்களின் பெருக்கம் - அழகு என்பனவும் நம் தாய் தந்தையர் காலத்திலும் பார்க்க - அதாவது 50 வருடங்களுக்கு முன் இருந்ததிலும் பார்க்க இப்போது சமயநிலை மேன்மையுடன் உள்ளது போலத் தெரியும். ஆனால் சைவசமயத்தின் அடிப்படையான தன்மைகளையும் குறைபாடுகளையும் அவதானித்தால் நம் நிலை களப்பிரார் காலச்சிறுமைகள் நிறைந்தே உள்ளது. “பல்குமூவும் பாழ் செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும் கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு”

என்ற கருத்தில் ஒரு திருக்குறள் உள்ளது. இன்று நம்நாடு பல்குமூவும் பாழ் செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும் கொல்குறும்பும் நிறைந்துள்ளது என்று ஒரு பெரியார் நம் நாட்டு நிலையை அடையாளம் காட்டியுள்ளார். இது தவிர சமய அறிவு - திருமுறை அறிவு இன்மை பெரும் சாபக் கேடாக உள்ளது. மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவாசகம் என்னிடம் உள்ளது. திருஞானசம்பந்தரின் திருவாசகம் ஒன்று எனக்கு வேண்டும் என்று கேட்கின்ற குருமார் நம்மிடையே உள்ளார்கள் என்று ஆத்திரிப்பவூர் ஆறுமுகநாவலர்.

சிவபுராணம் பாடும் போது பாடசாலைகளில் “குருமணிதன் தாள்” என்பதைக் “குருமணிதன் தாள்” என்று பாடுகின்றனர் என்றால் பாடசாலைகளுக்கு வெளியே எப்படியிருக்கும்? குருபூசை என்றால் சாப்பாடு கிடைக்கும் என்பதும் அந்தியேட்டி வீடுகளில் மகேஸ்வரபூசை (சாப்பாடு) உண்டு என்பதும் நம் சமய அறிவீனத்தின் விளைவுகள்.

இறையருளின் அடையாளம் மனநிம்மதி. தீமையின் காரணத்தைக் கண்டு விலக்கல் - நன்மையின் காரணத்தை அறிந்து பேணல் என்றிருக்க இவற்றுக்கு மாறாக

இறையருளின் அடையாளம் உலக இன்பங்கள் அதிகரித்தல் என்று வந்துவிட்டது.

சமய அறிவும் - தெய்வீக அனுபவமும் பெற நல்லொழுக்கம் உண்டாகத் திருமுறைகளே உதவும். மன ஒருமைப்பாட்டையும் சிவானுபவத்தையும் உண்டு பண்ணும் அதே சமயம் சமய அறிவையும் நல்லொழுக்கத்தையும் வலியுறுத்தும் இயல்பு திருமுறைகளுக்கு உண்டு. தேவாரப் பதிகங்கள் தம்மைப் பாராயணம் பண்ணுவார்க்கு இன்னின்ன பயன் உண்டு என்றே அறிவிக்கின்றன.

பாடசாலைகளுக்கு சில நாட்கள் சென்றவன் பாடசாலை சென்று கற்பதால் கல்வியில் சிறக்க இயலாது என்பது போலவும் வாழ்நாள் முழுவதும் மூன்று வேளையும் மருந்துண்ணவேண்டிய நோயாளி ஒரு சில நாள்கள் மருந்துண்டதால் நோய்தீரவில்லையே என்று இரங்குவது போலவும் நம்மிடையே பலர் திருமுறை பாராயணத்தால் பயனில்லை எனத் துணிகின்றனர்.

இதுமட்டுமன்றி

மிகப்பலர் பதிகம் பதிகமாக திருமுறை பாராயணம் செய்வதை அறியார் - இது மிக வேதனைக்குரியது.

கல்வி - கேள்வி - கோவிற்பழக்கம் என்று ஒருதொடர் உண்டு. கற்கவேண்டும் - பல அனுபவக் கருத்துக்களைக் கேட்க வேண்டும் - பல விடயங்களைப் பழகிச் செயற்பட வேண்டும்.

திருமுறை பாராயணம் - ஆலயவழிபாடு என்பவற்றுக்கும் இம்முன்றும் தேவை.

முறைப்படி தொடர்ச்சியாகத் திருமுறைப் பாராயணத்தை மேற்கொண்டால் எல்லா நலன்களையும் அடைதல் உறுதி.

நம் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்துள்ள அரும் பெரும் நிதி போன்ற திருமுறைகளால் அடையத்தக்க அரும்பெரும் நலன்களை அடைவோம். அடைய உறுதி பூணுவோம்.

“தெய்வத்துக்குத் தமிழைப் படைக்க

தமிழனுக்கு எல்லாமே கிடைக்கும்”

திருமுறைகள் தந்த

ஞானியர் வாழ்க்கையிலே

நினைத்தது நடந்தது!

கேட்டது கிடைத்தது!

கற்பனைக்கும் எட்டாத

அற்புதங்கள் நடந்தன!

தெய்வத்துக்குத் தமிழ் படைத்தே

அத்தனை நலமும் அவர் பெற்றார்!

சிந்தனைக்குரிய சீல நூல்கள்

சாமிஜி எழுதியவை

இது இந்துமதம்

விற்பனையில் சாதனை செய்த நூல் “சைவத்தின் மேன்மையும் அதன் வரைவிலக்கணமும் சிந்தனையைத் தூண்டுவேனவாயுள்ளன. சாமிஜியின் சிந்தனை வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்கும் வீறார்ந்த உரைநடை நாலை ஒரே முச்சில் படித்து முடிக்கத் தூண்டுகிறது” என்று “முதறிஞர் சொக்கன்” அவர்களால் பாராட்டப்பட்ட நூல். இரண்டாம் பதிப்பு விரைவில் வெளிவரும்.

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டு சவால்களைச் சந்திக்க..

சிந்திக்க வைத்த பிரகாரம். ஆங்கிலக் கல்வி, கண்ணிக் கல்வி என்பவற்றின் முக்கியத்துவத்தை பல வருடங்களுக்கு முன்னரே விளக்கி தமிழ் இளைஞர்களுக்கு உற்சாகமுட்டி வழிகாட்டிய நூல்.

கோயில் பூசைகள் தமிழாக வேண்டும்.

“சைவம் வீறுடன் எழுந்து விரைந்து வளரவும் உலக மெலாம் தமிழ் பரவி நிலைத்து நிற்கவும் கோயில் பூசைகள் அனைத்தும் உடனே தமிழாக வேண்டும்” என்ற கருத்தை அழகாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கும் நூல். இப்பொழுது விற்பனையாகிறது.

மனிதர்களின் தேவைகள்

மனிதர்களின் நடத்தைகளுக்குக் காரணம் அவர்களின் தேவைகள். “சாமிஜி சற்று வித்தியாசமான எழுத்தாளர். புதிதாகவும் புதுமையாகவும் சிந்தித்து கவர்ச்சிகரமாக எழுதுகிற ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர்” என்று ஈழத்தின் முத்த எழுத்தாளர் “வரதர்” அவர்களால் பாராட்டப்பட்டு அவரது வரதர் வெளியீடாகவே வெளிவந்தநூல். இப்பொழுது விற்பனையாகிறது.

DANGER – பிராமண மந்திர பூசைகள்

பிராமண மந்திர பூசைகளின் உண்மைத் தன்மை என்ன? பிராமணனின் ஆசாரம் என்ன? வடமொழி மந்திரங்கள் யாரை

நோக்கிச் சொல்லப்படுகின்றன? பூசைகளில் வடமொழி பயன்படுத்தப்படும் காரணம் என்ன? பலரது மதிப்புக்கும் வணக்கத்துக்கும் உரிய காஞ்சிப் பெரியவரின் கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தந்து விளக்கும் நூல்.

பண்டிதை பெரன்.பாக்கியம் எழுதியது

தமிழ் செய்த அற்புதங்கள்

பெரியபுராண நிகழ்ச்சிகள் சில தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு அழகான தமிழில் கவையாக எழுதப்பட்டுள்ளன.

பழைய நூல்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள தமிழ் செய்த அற்புதங்களை அவசர யுகத்தில் வாழும் புதிய பரம்பரையினர் தெரந்து கொள்ள உதவும் நூல்.

நமது வாழ்நாளிலேயே நமது கண்களுக்கு முன்னாலேயே யாழ் மண்ணில் தமிழ் செய்த மகத்தான் சில அற்புதங்கள் முகவுரையில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருப்பது இந் நாலின் தனி விசேடம்.

தொகுப்பு நூல்

பாராயணத் தமிழ் மாலை

தனது அடியார்கள் நாள்தோறும் பாராயணம் செய்து பயன் கொள்ளும் பொருட்டு யாழ்ப்பாணத்து ஞானப் பெருந்தகை யோகர் சுவாமிகளால் தேரந்து தரப்பட்ட தோத்திரங்களுடன் மேலும் இரு தோத்திரங்கள் சேர்க்கப்பட்டு திருத்தமாகவும் தெளிவாகவும் பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்.

**கைவ சித்தரந்த தமிழ் நிலையம்
சூர்யகாந்த**

138 ராசாவின் தோட்டம், யாழ்ப்பாணம்,

கே. நல்பேசு - 021-2227365

வழிகாட்டும் திருமுறைகள்

பண்டிதர்

தி.பொன்னம்பலவாணர்

சாமிஜி எழுதிய
நீண்ட முகவுரையுடன்